

Fiúvá fogadás 2. rész

(Adoption Part Two)

1960. május 18. Jeffersonville, IN. U.S.A.

1 Én... csak egy kicsit elkéstem. Valaki erőszakos, nagyon erőszakos volt, és el kellett mennem akkor, mert ők egy nagyon-nagyon rossz eset. És le kellett jönni egész Michiganból, és a sheriff hívott és ilyenek, hogy egy nagyon-nagyon rossz eset. Na, de rendben lesz; minden irányítás alatt van, tehát jól van. Amikor az Úr bejön, akkor minden irányítás alatt van, ugye? Ó, Ó annyira jó. Csak belegondolni a jóságába és kegyelmébe, hogy mit jelent Ó nekünk és mennyire drágák az Ó dicséretei!

Nos, próbáltuk elkezdni, azt mondtuk, hogy vennénk az Efézusi levél első három fejezetét. Azt hiszem, hogy az első három szóig jutottunk, vagy az első három valamiig. Nem jutottunk túl messzire, de ma este talán egy kicsit tovább tudunk haladni. Na most, el szeretném mondani, hogy nem vagyok egy Biblia-tanulmányozó, messze vagyok attól, és messze vagyok attól, hogy egy teológus legyek, de szeretem az Urat és szeretem szolgálni Őt és... [Egy testvér beszél Branham testvérrel – a szerk.]

Egy sürgős hívás, csak mielőtt folytatnánk most, valaki azt mondta, hogy egy kislány kórházban van Louisville-ben, és a legjobb specialisták mind lemondtak róla, haldoklik most, és kértek bennünket ezért a gyermekért. Keresztényekként kötelességünk meghajtani a fejünket most egy imádságra.

Kegyelmes Urunk! Ez nem csak a kötelességünk, de a kiváltságunk is, és a mi vágyunk, hogy meghajtsuk a fejünket ma este, mint egy gyülekezet, a kihívottak egy csoportja, hívó emberek itt, ma este, tanítva a Te Igédet, amely megfelelően elhelyez bennünket a Testbe, ahová tartozunk, ahol kellő módon együtt tudunk munkálkodni, mint Krisztus Testének tagjai.

2 És most hívtak bennünket, hogy azonnal menjünk Isten elé. És mindannyian, akik apák vagyunk, azt gondoljuk, hogy mi lenne, ha ez a mi kislányunk lenne, a szívünk hogyan égne, és hogyan fájna bennünk, és felhívnánk minden gyülekezetet azonnali imádságra. És egy apának a szíve most ég és fáj. Urunk, hadd jöjjön el a Szent Szellemnek az a nagy Személye éppen most annak az apának a szívéhez! Vedd el a kétségnek minden árnyékát és minden fájdalmat és add, hogy megtudhassa, hogy Te Isten vagy és nincs olyan betegség, ami megállhatna a Jelenlétedben, amikor a Te isteni parancsolatodat végrehajtja a gyülekezeted és a néped.

3 És ahogy a hét során imádkozunk, a múlt vasárnap óta gondolkoztam ezeken, vagyis az imádságnak ezen módjain. Úgy néz ki a világ számára, hogy nincs egy nagy fegyverünk, de ez a kis parittyá halálos, ha a hit ujjai tartják. Ó, Urunk, add, hogy a mi imádságunk eltalálja a célt, azt a halált odaát, ami a gyerek fölött lebeg, és oszlassa el; a sötétség és homály távozzon el az ágya mellől annak a csecsemőnek, annak a kisbabának vagy gyermeknek, kislánynak. És hadd ragyogjon fel rajta Isten Jelenlétének nagy Fénye. Hadd jöjjön haza a kórházból egészséges gyermekként.

4 Istenünk, tudjuk, hogy épp a folyón túl várnak a szeretteink, és ez dicsőséges. De szeretjük a kicsinyeinket. És imádkozunk, Urunk, a Te dicsőségedért kíméld meg annak a gyermeknek az életét. Mint a Te gyülekezeted, mi megfeddjük azt a halált és azt mondjuk: „Állj meg ott! Nem veheted el azt a gyermeket, mert igényeljük az ő életét Isten Királyságának a javára!”. Add meg ezeket a dolgokat Urunk, hogy egyenesen a célba találjunk, ahogy ezt kiküldjük Jézus Krisztusnak, a mi Megváltónknak Nevében. Ámen.

5 Hiszünk? Nem tudom, mit is tehetnék, ha nem lennék keresztény. Egyszerűen nem akarnék tovább maradni. Nincs miért élni, mint másokat menteni. Ez a legjobb, amiről tudok.

6 Na most, ma este csak szeretnék egy kis háttérrel kezdeni az előző leckénkről. És meg fogom próbálni felolvasni az egész fejezetet, ha tudom ma este. Így vasárnap reggel... Vennem kell talán a vasárnap reggelt és az estét is, ha az rendben van, hogy megpróbáljunk belemenni ebbe az elhelyezésbe, amit szeretném, hogy a gyülekezet megértsen. Ó, ez dicsőséges, megtalálni a helyedet! És senki nem tud tenni semmit, hacsak nem tudod pontosan, hogy mit teszel.

7 Mi lenne, ha lenne... egy operációd és lenne egy fiatal orvos, aki épp csak kijött az iskolából, és még soha nem operált azelőtt. Mégis, fiatal lenne és csinos, a haja jólfésült és nagyon szépen van felöltözve, tetszetősen, meg minden. Azt mondaná: „Megéleztem a késeket, sterilizáltam minden eszközt és mindent.” De egy kicsit furcsa érzésed lenne azzal kapcsolatban. Én inkább szeretnék egy öreg orvost, akinek már sok ilyen operációja volt ezelőtt, mielőtt engem felvágna. Akarnék ismerni valakit, aki nem csak kijött az iskolából, olyasvalakit szeretnék, akinek van tapasztalata.

8 És a legtapasztaltabb Személy, akiről tudok, akit segítségül hívhatunk ma este, az a Szent Szellem. Ő Isten nagy Orvosa, a nagy Tanító.

9 És mintegy háttérrel adva a ma esti Üzenetemnek, még a vasárnapi prédikációból az, hogy visszautasították Sámuelet az Úr Igéjével és elfogadták Sault, Kis fiát, és elutasították Sámuelet, aki a Szent Szellemet képviselte, mert úgy szólt, ahogy a Szellem vezette, hogy szóljon. És amikor felhívta erre a figyelmüket azt mondta: „Emlékezzetek! Soha nem mondtam nektek semmit az Úr Nevében, csak amit Isten beteljesített. Nem is viselkedtem helytelenül előttem és senki nem vádolhat engem bűnnel.”

Mint ahogy Jézus mondta: „Ki vádolhatna engem bűnnel?” Látjátok?

10 És újra azt mondta: „Nem azért jöttem hozzátok, hogy könyörögjek a pénzetekért és ilyenek. Nem vettem el semmit tőletek. De mindaz, amit mondtam, a ti javatokra volt, amit hoztam számotokra az Úr szájából.”

11 És minden ember tanúsította: „Ez az igazság. Mindez igaz, de mi mégis azt akarjuk, hogy legyen királyunk. Olyanok szeretnénk lenni, mint a világ többi része.”

12 Na most, ma este az Íráshelyünk felosztja... Az Efézusi levél, az a Józsué könyve az Újszövetségben. Felosztja és elhelyezi egy rendbe a „győzteseket”. Na most, ez csak egy háttér, egy pár percig, míg eljutunk arra a helyre, ahol elkezdjük olvasni, a hármassal kezdve. Tehát úgy láttuk, a múlt vasárnap este, hogy a... Isten az Ószövetségben Izraelnek egy ígéretet tett egy nyugalom földjéről, mert ők zarándokká és vándorokká váltak. És olyan földön voltak, ami nem volt az övék és Isten megígérte Ábrahámon keresztül, hogy vándor... a magva vándorolni fog 400 éven keresztül egy idegen nép között, és rosszul fognak velük bánni, de Ő erős kézzel fogja kihozni őket egy tejjel és mézzel folyó jó földre.

13 És most, amikor az ígéret ideje elközelített, Isten felemelt valakit, hogy elvigye őket arra a földre. Hányan tudják az osztályból ma este, hogy ki volt az? Mózes. Figyeljétek! Egy nagyon-nagyon jó előképe Annak, Aki nekünk adatott, hogy elvigyen bennünket az Ígéret Földjére, Krisztus. Na most, nekünk van egy ígéretünk, mert a mi ígéretünk egy szellemi nyugalom, míg az övéké fizikai nyugalom volt. És így ők bementek egy földre, amiről azt mondhatták: „Ez a mi földünk, és nem vagyunk többé vándorok, letelepedtünk, ez a mi földünk, és itt nyugalmunk van. El fogjuk vetni a gabonánkat és telepítjük a szőlőnket, és enni fogunk a saját szőlőnkről. És amikor elmegyünk, ezt a gyerekeinkre hagyjuk.”

14 Ó, mennyire bele tudnánk menni ennek a földjébe, az öröklés törvényeibe, mint Naomi és Ruth, Boáz, mindezeket visszahozva, hogy egy testvérnek Izraelben, hogyan kellett neki... Bármit, ami elveszett, egy rokonnak kellett megváltania. Ó, milyen gyönyörű! Hetekbe, hetekbe, hetekbe és hetekbe telne ebbe belemenni és soha el sem hagynánk ezt a fejezetet. Az egész Bibliát ehhez köthetnénk, pont itt, ehhez a fejezethez.

15 És ó, én egyszerűen csak szeretem tanulmányozni Ezt. Mi valamikor vettük ezt másfél éven keresztül és soha ki sem mentünk ebből a levélből. Épp csak ennél maradtunk.

16 De ez olyan nagyszerű dolog volt, hogy az örökség... hogyan volt az, hogy egy örökséget a földön... hogy senki más, csak egy közeli rokon tudta megváltani azt az örökséget. Na most, csak hadd mutassak egy kis jelet itt, nektek, anyáknak, amit érintettem a múlt este. Hányan vagytok itt, akik imádkoztatok a szeretteitekért, az elveszőkért? Rendben. Tessék, itt van újra, látjátok, „az örökségetek”. Értitek?

17 Pál azt mondta a rómainak: „Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és megmenekülsz te és a házad népe.” Ha van elég hited a saját megmenekülésedre, legyen elég hited... Nem számít, milyen messzire ment el az a fiú, vagy az a lány, ők mindenképp meg lesznek mentve. Isten valahogyan... Még ha Neki a hátukra kell is őket fektetni, egy kórházban feküdni, haldokolva; meg lesznek mentve. Isten megígérte. Az örökség! Ó! „És ők ott lesznek,” –mondta Ézsaiás – „és minden leszármazottjuk övelük. Nem lesz bántás, sem pusztítás az egész szent hegyemen, mondja az Úr.”

18 Ó, van egy kis pont a számotokra, ahová remélem, hogy eljutok ma este. Az egyszerűen csak ég a szívemben, az ehhez tér vissza.

19 De most továbbmenve... Aztán észrevettétek-e, hogy Mózes, a nagy csodatévő, aki elhozta Izraelt végig arra a földre, és felhozta őket az Ígéret Földjéhez, de nem adta ki nekik az örökségüket? Nem ő adta nekik az örökségüket, ő elvezette őket a földre, de Józsua osztotta fel a földet a népnek. Ugye igaz? És Krisztus elhozta a gyülekezetet egy helyre, ahol megkapták a tulajdonukat, oda lett nekik adva, csak a Jordánon kellett átmenni, de a Szent Szellem az, aki elhelyezi, rendbe teszi a Gyülekezetet. A mai nap Józsua helyezi el a gyülekezetet a rendjébe, mindenkinek ajándékokat, helyeket, pozíciókat adva. És Ő Isten Hangja, aki a belső emberen keresztül szól, akit Krisztus megmentett, a Szent Szellem. Hogyan veszel ki ebből ilyen sokat? Na most kezdünk átmenni az Efézusi levélbe. Ugyanígy Ő megfelelően elhelyezi a Gyülekezetet oda, ahová tartoznak. Na most, Józsua elhelyezte őket a fizikai földön. A Szent Szellem most megfelelően elhelyezi a Gyülekezetet azon a földön, az ő pozíciójukba, ahová tartoznak, az örökségükbe.

20 Tehát az első dolog, amivel ő kezdi itt, hogy a levelét úgy címzi: „Pál...” Akinek... Ráfogunk jönni nemsokára, hogy mindez a titok neki lett kinyilatkoztatva, nem egy szemináriumban, nem valamilyen teológus által, de ez egy isteni kinyilatkoztatás volt a Szent Szellemről, amit Isten adott Pálnak. Tudva, hogy Isten titka, – ahogy mondta – ami el volt rejtve a világ megalapítása óta, ki lett neki nyilatkoztatva a Szent Szellem által. És a Szent Szellem az emberek között elhelyezett mindenkit egy rendbe, elhelyezte a Gyülekezetet.

21 Na most, az első dolog, amivel Pál kezd itt, hogy elmondja az embereknek, hogy vegyék mindazt... Emlékezzetek, ez a Gyülekezetnek szól, nem a kívül valóknak. Nekik ez egy titokzatos rejtvény, soha nem képesek megérteni, elmegy a fejük fölött. Nem tudnak erről egyáltalán semmit, de a Gyülekezet számára ez méz a sziklán. Kimondhatatlan öröm, ez egy áldott bizonyosság, a lélek horgonya, ez a mi reménységünk és megmaradásunk, ez a Korok Kősziklája. Ó, ez minden, ami csak jó. Mert az ég és a föld elmúlnak, de Isten beszéde soha nem múlik el.

22 De a Kánaánon kívüli ember nem tud erről semmit, még mindig vándorol. Nem mondom azt, hogy ő egy rossz ember, nem mondom azt. Még azt sem mondom, hogy az Egyiptomban lévő az egy rossz ember, de ő... amíg nem jön át ebbe a birtokba.

23 És a birtok az az ígélet, ami oda lett adva a Gyülekezetnek, nem a fizikai föld, hanem egy szellemi föld, mert mi királyi papság, szent nemzet vagyunk. Aztán ebben a királyi papságban, szent nemzetben, ami egy különleges nép, kihívottak, kiválasztottak, akik félre lettek téve, azután az egész világ halott ott kívül. És a Szellem vezet bennünket. Isten fiait és lányait Isten Szelleme vezeti, nem ember, hanem a Szellem.

24 Most minden, az egész össze van kötve szeretetben. Erről sokszor próbáltak tanítani és semmi kétség, hogy nagy teológusok mélyebben belevágtak ebbe, mint ahogy én tudnék. De ez az a dolog, amit próbálok hozzátok eljuttatni: hogy az az ember, aki Krisztusban van, a Szent Szellemmel, el tud hordozni egy embert, amikor az téved. Hosszútűrő, gyengéd, türelmes; ő kedves, alázatos, hűséges, telve a Szellemmel. Soha nem negatív, mindig pozitív; ő egy megváltozott személy.

25 Nem csak egy olyan ember, aki azt mondja: „Nekünk egyszer megvult. Ha kiáltoztunk, nekünk megvult, nekünk, metodistáknak. Ó, amikor kiáltoztunk, akkor azon a Földön voltunk.” Az jó, az rendben van, én is hiszek abban.

26 Aztán jön a pünkösdi, nyelveken szólva, azt mondja: „Nekem megvult. Mindenki, aki nyelveken szól, megkapta.” Én is hiszek abban. De rájövünk, hogy sokaknak még sincs meg, látjátok. Értitek? Na most, ők...

27 Most eljutunk ehhez a nagy, elrejtett titokhoz, ami el volt rejtve a világ alapítása óta és most ki van nyilatkoztatva ezekben az utolsó napokban Isten fiai számára. Hiszitek, hogy ez igaz, hogy Isten fiai megjelennek? Mielőtt bárhová mennénk, lapozzunk a Római levél 8. fejezetéhez csak egy percre! Hadd olvassak nektek valamit! Figyeljétek, hogy oda visz-e, amiről beszélek itt! Tehát vesszük a Róma 8-at, 19-es vers a Római levél 8-as fejezetéből:

Mert a teremtet világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.

28 Sóvárogva várja, az egész teremtet világ várja a megjelenést. Látjátok, a megjelenést! Mi a megjelenés? Ismertté tenni.

29 Az egész világ. A mohamedánok odaát, ők várják azt. Szerthe, mindenhol várják azt. „Hol vannak ezek az emberek?” Nekünk volt... Nekünk volt hatalmas, zúgó szél, volt mennydörgés és villámlás, volt olaj és vér. Volt mindenféle dolog, de elmulasztottuk meghallani azt a kis csendes Hangot, ami vonzotta a prófétát, amikor körülfogta magát a köpennyel és kísétált, azt mondva: „Itt vagyok, Uram.” Értitek?

30 Most az egész teremtés nyög és várja Isten fiainak megjelenését. Pál először is elhelyezi a gyülekezetet oda, ahová tartozik. Na most, hogy meglegyen a háttér, olvassuk el újra:

Pál, Jézus Krisztus apostola Isten akaratából az Efézusban lévő és Krisztus Jézusban hívő szenteknek.

31 Tehát, hogy az osztály ne felejtse el, hogyan kerülünk Krisztusba? Csatlakozunk a gyülekezethez, hogy Krisztusba kerüljünk? Teszünk egy megvallást, hogy Krisztusba kerüljünk? Alámerülünk a vízbe, hogy Krisztusba kerüljünk? Hogyan kerülünk Krisztusba? Első Korinthusi levél 12-es fejezet: „Mert egy Szellem által”, egy nagybetűs Sz-e-l-l-e-m, ami a Szent Szellem, „által vagyunk mindnyájan bekeresztelve az Ígéret Földjébe.”

32 Ezen az Ígéret Földön minden hozzánk tartozik, az Ígéret Földjén. Érted, Collins testvér? Látjátok, az Ígéret Földjén minden! Amikor Izrael átment a Jordánon, az Ígéret Földjére, mindent leküzdött.

33 Na most emlékezzetek, ezen az Ígéret Földön... ez nem azt jelentette, hogy mentes vagy a betegségektől, nem azt jelenti, hogy mentes vagy a problémáktól, de azt jelenti... Ó, ez hadd menjen le mélyen! Azt jelenti, hogy ez a tiétek! Csak kelj fel és vedd azt! Értitek? Amikor...

34 És ne felejtsetek, az egyetlen módja, hogy Izrael valaha embert vesztett, az volt, hogy a bűn bejutott a táborba. Ez az egyetlen módja, hogy valaha elveszíthessük a győzelmet, hogy a bűn bejut a táborba; valahol valami baj van. Amikor Ákán ellopta azt a vesszőt és a babiloni köntöst, a bűn a táborban volt és a csata rosszul végződött.

35 Adjátok oda nekem ezt a gyülekezetet ma este, ezt az embercsoportot, tökéletesen, tökéletesen Isten ígéretében, a Szent Szellemmel, Szellemben járva, én kihívok bármilyen betegséget, vagy bármilyen gyengeséget vagy bármit, ami csak van, minden Joe Lewis-t, aki csak van az országban minden hitetlenségével, és minden hitetlent, aki csak van, hogy hozzanak be bármilyen betegséget vagy gyengeséget ezen az ajtón és tökéletesen egészségesen fognak kimenni. Igen, uram. Isten adta az ígéretet, egyedül a hitetlenség bűne tudja azt távol tartani. Most bele fogunk menni abba, hogy mi is ez a kis bűn, nemsokára. Tehát:

...azok, akik *Krisztus Jézusban vannak*:

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, az Úr Jézus Krisztustól.

Áldott legyen az Isten és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak atyja, aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekből a Krisztusban.

36 Amikor Krisztusban vagyunk, szellemi áldásaink vannak. Krisztuson kívül érzéseink vannak. Krisztusban van biztos áldásunk. Nem látszat-hit, nem tettetés, nem megjátszás.

De amíg próbálsz azt mondani, hogy bent vagy az Ígéret Földjén, és nem vagy, a bűneid meg fognak találni téged. És az első dolog, tudod, hogy hamisnak találod magad és minden, és úgy mondják a világban, hogy „sáros”. Rá fogsz jönni, hogy neked nincs meg az, amiről beszélsz. De amikor Krisztus Jézusban vagy, Ő megígérte neked a mennyi békességet, mennyi áldást, mennyi Szellemet. Minden a tiéd. Az Ígéret Földjén vagy és teljesen birtokolsz mindent. Ámen. Milyen gyönyörű! Ó, hadd tanulmányozzuk:

Aszerint, ahogy kiválasztott magának...

37 Na most, itt van az, ahol annyira megbotlik a gyülekezet.

Aszerint, amint kiválasztott bennünket, őbenne, (kiben?) Krisztusban.

38 Rájövünk, ott a Teremtés könyvében és a Jelenésekben, Jelenések 17:8, hogy Ő kiválasztott bennünket Krisztusban a világ megalapítása előtt. Tehát, az Ige... Hadd olvassam a következőt:

...a világ teremtése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek, ő előtte ...

Eleve arra rendelt minket...

39 Most szeretnék megállni ezen a szón, hogy „eleve elrendelt”. Az *eleve elrendelt* nem azt jelenti, hogy „Én ki fogom választani, Neville testvért és nem fogom kiválasztani Beeler testvért.” Ez nem az. Ez Istennek az előre tudása, hogy Ő tudta, hogy melyik lesz igaz és melyik nem igaz. Így az előretudás által Isten tudta, hogy mit fog tenni, Ő eleve elrendelte az előre tudása által, hogy minden együtt munkálkodjon azok javára, akik szeretik Istent, hogy Ő az elkövetkezendő korban mindent összehívjon egy Személyben, aki a Krisztus Jézus.

40 Hadd rajzoljak itt nektek egy kis illusztrációt. Ez jó. Visszamegyünk. Azt hiszem, szóltam erről egy kicsit a múlt este, vagy belevágtunk, a Mózes első könyvének első fejezetében, 1:26, amikor Isten a Nevét „Úr Istennek” nevezte. Ez szó szerint El, Elah, Elohim, ami azt jelenti, „az Önmagában létező.” Nem volt, nem létezett semmi más csak Ő. Nem volt levegő, nem volt világosság, nem voltak csillagok, nem volt világ, nem volt semmi más. Isten volt, és egyedül Isten, El, Elah, Elohim. Tehát, Ő tette azt.

41 Őbenne voltak tulajdonságok, ami azt jelenti, hogy Ő egy... Ebben a nagy El, Elah, Elohim-ban, volt egy tulajdonság, vagy egy... Tudjátok mi egy *tulajdonság*? Vagy hadd mondjam, így egy „természet”. Így a kisebbek is meg fogják érteni, és én is egy vagyok a kicsinyek közül, akiknek így kell megérteni. Őbenne ott volt a természet, hogy Atya legyen, de Ő az Önmagában létező, nincs semmi, ami által Atya lehetne. És most, ott bent volt valami más, hogy Ő Isten, és egy isten, az az imádat tárgya. De Ő volt az Önmagában létező, El, Elah, Elohim, így nem volt semmi, hogy imádjá Őt. Benne volt az, hogy Ő Megváltó, de nem volt semmi elveszve, hogy legyen megváltva. Értitek? Benne volt az,

hogy Ő Gyógyító, látjátok, de semmi nem volt beteg, hogy meg legyen gyógyítva. Nem volt semmi, ami beteg lett volna. Most értitek ezt a képet? Így az Ő tulajdonságai, a természete hozta létre azt, ami ma van.

42 Némelyek azt mondják: „Nos, Isten miért nem állította meg azt kezdetben?” „Ő egy kegyetlen szívű szörnyeteg” – mondta Joe Lewis, aki kárhóztatta Joe-t, vagyis Jack Coe-t, látjátok. Azt mondta: „Ő egy kegyetlen szívű szörnyeteg. Nincs is olyan, hogy Isten. Ha volna ilyen dolog, akkor Ő...” Ó, csak mindenféle névvel illette Őt, látjátok. De csak azért van ez, mert lehet, hogy egy csomó tudás van neki *itt fent*, de nincs *semmi itt lent*.

43 Na most, így van ez azzal. Értitek? Ez az Ige itt elmondja és Ő elrejtette ezt. És ezek a titkok most el voltak rejtve. Tehát emlékezzetek, a Biblia azt mondja: „a világ megalapítása óta várja Isten fiainak megjelenését”, hogy be legyenek mutatva a gyülekezet számára. Jó ég! Értitek ezt?

44 Na most megállok itt a történetemben egy kicsit, vagy el fogom hozni... Menni fogok a következő gondolathoz, hogy megértsük ezt. Tehát emlékezzetek, végig Mózes korában és a próféták korában, végig minden korszakban vártak ezekig az utolsó napokig, hogy ezek a dolgok be legyenek mutatva, a Szentírás szerint. Így igaz, hogy ez Isten fiainak fel legyen fedve. Miért? Mert az elveszett... Addig, amíg, mint a piramis, ahogy mondtam, felépül közelebb, közelebb, közelebb.

45 Sokszor tettem ilyen észrevételt és azt mondtam, Isten három Bibliát készített. Az elsőt az égre rakta, a csillagjegyek. Láttátok valaha a csillagjegyeket? Mi az első kép a csillagjegyekben? A szűz. Mi az utolsó kép a csillagjegyekben? Leó, az oroszlán. Ő először eljött a szűzhöz, másodszor pedig úgy jön el, mint Júda törzsének Oroszlánja. Értitek?

46 A következőt a piramisban készítette el, ott régen Énok napjaiban, amikor piramist készítettek. És méregetik azokat. Én nem értem. De azoknak a háborúknak is, ahol lehajolnak és térden járnak olyan sokáig és meg tudják mérni a háborúk távolságát. Tudjátok, hogy most meddig mérik? Egyenesen a királyi kamráig. És ahogy a piramis feljut... Mi nem tudnánk megépíteni semmivel, amink van manapság. Nem tudnánk azt megépíteni.

47 Az pontosan *ilyen* módon van felépítve egy pontig. És az a kő rajta... A csúcskövet soha nem találták. Soha nem rakták fel a piramis tetejére a csúcsot. Nem tudom, hogy tudjátok-e vagy sem, de az egyiptomi nagy piramison soha nem volt csúcskő. Miért? A csúcskövet elvetették, Krisztust. A Csúcskő látjátok, el lett utasítva.

48 De ahogyan növekedtünk Luther korszakától, baptista korszak, metodista korszak, pünkösdi korszak; pontosan ott vagyunk a Csúcskőnél most, látjátok. Várjuk és vágyuk azt a Csúcskövet, hogy leszálljon: az épület teljes. Nem olvastátok a Szentírásban: „a követ elvetették”? Természetesen felismerjük, hogy ez Salamon templomáról beszél. „De

az elvetett Kő lett a saroknak Fejévé.” És én ezt csak azért mondom, hogy egy képet mutassak be nektek.

49 Na most, a Bibliában... mi az utolsó napokban élünk, a piramis tetejénél, a rák korszak keresztbe rakott halainál a csillagképekben, Leó, az oroszlán eljövételének idejében, a csúcskőnél, Isten fiai megjelenésének napjaiban, a Bibliában. Értitek. Látjátok, hol vagyunk? Pont az idők végén vagyunk.

50 Hányan olvastátok az újságot ezen a héten, mit mondott Hruscsov és a többiek? Ó, ők készen állnak. Mi is. Ámen. Készen! Ez rendben van, látjátok. Ó, micsoda kiváltság! Micsoda nap! Ha csak fel tudnák ismerni a keresztények azt a napot, amiben élünk! Jó ég!

51 Mit gondoltok? Ennek a Könyvnek az írója, aki látta ezt, és látta, hogy hol lesz bemutatva az utolsó napokban, várva és sóhajtozva Isten fiainak a felemelkedésére az utolsó napokban, a Szent Szellem erejével a kor végén, hogy be legyenek mutatva a világ megalapítása óta elrejtett titkok, legyenek felhozva.

52 Tehát menjünk vissza „a világ megalapításához” újra, hogy kapjunk kinyilatkoztatást, hogy lássuk meg, hogy igazunk van-e vagy sem. Remélem, nem leszek szentségtörő, ha Istent úgy nevezem, hogy „Apa”, de így szeretném mondani, hogy megértsétek ezt. Apa! Apa szeretett volna gyerekeket, így hát mit csinált? Azt mondta: „Legyenek angyalok!”, és odajöttek Őköré. Ó, ez jó. Imádták, akkor Ő Isten volt. A tulajdonságok. Emlékezzetek, Ő volt El (E-I), Elah, Elohim, önmagában létező, semmi más, csak Ő. Az első dolog, ami előjött, az angyalok voltak. Aztán az angyalok nem tudtak mást, csak imádni. Nem lehettek elveszve, így nem lehettek betegek, ők halhatatlan lények voltak. Így Ő nem tudta bemutatni a gyógyító erejét. Nem tudta bemutatni a megváltását. Így aztán mielőtt... Most hadd...

53 Azután, aztán Ő azt mondta: „Készíteni fogunk valami kézzelfoghatót.” Így megalkotta a földet. És amikor megalkotta a földet, Ő megalkotta a föld összes teremtményét és aztán embert alkotott. Minden, ami feljött a földből, kezdve az ebihallal vagy medúzával, csak egy darab test, ami lebeg a vízben, onnan indult... azután a békáig, amit az élet legalacsonyabb fajtájának mondanak, amit találhatunk, az a béka. A legmagasabb formája az emberi lény. A békától indult tovább a gyíkhöz, a gyíktól tovább és tovább, és minden alkalommal, amikor a Szent Szellem elkezdett „fúúúúúú” [Branham testvér fúj egyet – a ford.] lehelni, az élet újra jött; „fúúúúúú” nagyobb élet. És az első dolog, valami előjött Isten képmására, az volt az ember. Semmi nincs, soha nem volt, nem is lesz teremtvé többé semmi magasabb rendű, mint az ember, mert az ember az Isten képmása. Értitek?

54 Azután az ember... Amikor Ő megalkotta az első emberét... Na most, amikor megalkotta az angyali lényeit, Ő megalkotta az embert: „férfivá és asszonnyá teremttette őket”, mind ugyanabban az egységben. Ő férfi és asszony is volt, nőies és férfias. Amikor

megalkotta Ádámot és testbe helyezte... Emlékezzetek, az 1 Mózés 1-ben, Ő megteremtette a férfit és az asszonyt és az 1 Mózés 2-ben nem volt még ember, hogy művelje a földet, testi ember. Nem volt ember, aki megragadhatott volna bármit és művelje a földet, de mégis volt ember az Ő képmására. „És Isten...” [A gyülekezet azt mondja: „Szellem” – a szerk.] Így van. Értitek? Ő megalkotta az első embert, „férfivá és asszonnyá teremtette őket.” Tehát amikor az első embert alkotta...

55 Most emlékezzetek, Neki minden együtt volt a gondolatában. És vasárnap este átvettük ezt. A szó az egy kifejezett gondolat. Isten kigondolta, hogy hogyan legyen Isten, hogy hogyan lehet imádva, hogyan lehet Gyógyító, hogyan lehet Megváltó. És amint kimondta az Igét [angolul: „word”; „szó” – a ford.], az be volt fejezve örökre. Ó, ha Istennek ezen fiai most csak meg tudnák ragadni azt az Igét így! Amikor Isten szól egy Igét, az be van végezve! Teljes mértékben! Lehet, hogy Ő várt... A kronológia azt mondja, vagy egy régész, meg minden, azt állítják, hogy a világ talán millió és millió és millió éve van. Én nem tudom, lehet, hogy trillió és trillió és trillió éve. Nem tudom, milyen régen volt. Isten nem az időben létezik. Neki nincs egy perccel sem kevesebb ideje, mint amikor kimondta ezt. Ő még mindig Isten. Nála nincs idő.

56 Én egyáltalán nem tudtam ezt így a múlt estéig, vagyis inkább a múlt reggelig. Örökkévaló. Nincs tegnap, nincs holnap, mindig most van. Észrevettétek valaha azt a szót, hogy „VAGYOK”? Nem „voltam”, vagy „leszek”, ez Örökkévaló. „VAGYOK”, látjátok, „VAGYOK”, mindig.

57 Na de Ő az időbe akarta helyezni a dolgokat. Teremtenie kellett valamit, ami imádja, így az Ő tulajdonságai hozták létre ezt. Aztán megalkotta az embert. Aztán ebben az emberben... Magányosnak tűnt. Így most, hogy megmutassa az Ő nagyszerű gondolatát, ami Neki abban a képben volt Krisztusról és a Gyülekezetről, Ő nem egy másik agyagdarabot vett, hogy azt asszonnyá formálja, hanem vett egy bordát Ádám oldalából és kivette Ádám szelleméből a női szellemet és ebbe a bordába helyezte. Amikor láttok egy férfit, aki pipogyán viselkedik, akkor ott valami baj van. Amikor láttok egy asszonyt, aki úgy akar viselkedni, mint egy férfi, ott valami baj van. Látjátok, valami baj van ott. Ők két teljesen különböző szellem. De együtt egy egységet alkotnak: „ez a kettő egy”. Így Ő asszonyt és férfit alkotott, és nekik soha nem kellett volna megöregedni, meghalni, megőszülni, soha. Ettek, ittak, aludtak, pont, ahogy mi is tesszük, de egyáltalán nem tudták, hogy mi a bűn.

58 Na most, itt épp csak félreteszek egy másik leckét máskorra, a kígyó magváról. Amit megkértek, hogy vonjak vissza. De valaki jöjjön és mutasson nekem valamit, ami mást mond. Szeretném azt megtudni, látjátok.

59 Na de mindezek után, amikor bejön a bűn, mi történik?

60 Ott messze fönt millió és százmillió kilométerre van egy *ilyen* nagy űr, és az tökéletes agapé szeretet. Minden alkalommal, amikor egy lépést teszel *ebbe* az irányba, az kisebb egy centivel. És tudjátok, milyen kicsi lenne az, mire a földre ér. Ez az árnyék árnyékának az árnyéka. Ez van neked. Ez van nekem. Az agapé szeretet árnyékának az árnyékának az árnyéka.

61 Van valami benned, van valami minden asszonyban itt, aki elmúlt húsz éves, van valami minden emberben itt, aki elmúlt húsz éves, ami vágyódik megmaradni. Neked csak öt éved van, tizenötől húzig... Húsz után elkezdesz haldokolni. De tizenötől csak egy serdülő gyermek vagy addig. És aztán éretté válsz a húszas évedig. És húsz után azt mondod: „Ó, én éppen olyan jó vagyok.” Csak azt mondod, de nem vagy az. Te haldokolsz és elégsz, nem számít, mit teszel. Isten hozott el téged arra a korra, de aztán meg fogsz halni. És mi történik? Tehát elkezdesz haldokolni, de ott bent van valami benned, ami azt mondja: „Szeretnék újra tizennyolc lenni.”

62 Most valamit akarok kérdezni tőletek. Mi lenne, ha 500 évvel ezelőtt születnél volna és megmaradtál volna tizennyolc évesnek, egész a mai napig? Hát nem lennél egy antik darab a te 500 évvel ezelőtti gondolkodásmóddal? Mielőtt az alapító atyák valaha ideértek volna, egy fiatal hölgy voltál, azzal a fajta gondolkodásmóddal. Nos, nem lenne jobb csak menni tovább és megöregedni és éltél 500 évet? Látjátok, ott valami baj van.

63 Azt mondod: „Nos, épp most elég jól érzem magam, Branham testvér. Ó, én tizennyolc vagyok, tizenhat vagyok, jól érzem magam.” Kedvesem, hadd mondjak neked valamit. Honnan tudod, hogy az anyukád még életben van ebben a percben, ha nincs itt a gyülekezetben? Honnan tudod, hogy a barátod vagy a barátnőd nem halt meg épp csak pár perccel ezelőtt? Honnan tudod, hogy a következő reggelen nem leszel egy hulla a saját házában? Honnan tudod, hogy ma este élve mész ki a gyülekezetből? Ez annyira bizonytalan. Semmi sem biztos. Ha tizenkét éves vagy, tizenöt, tizenkilenc, hetvenöt vagy kilencven... minden bizonytalan. Nem tudod, hogy hol állsz. Mégis vágysz visszamenni tizenöt, tizennyolc évesnek. Mi készítt téged erre?

64 Ha visszamennél tizennyolc évesnek és úgy maradnál, és soha nem lennél beteg és soha nem... Kellene, hogy legyenek veled más emberek, mert kinőnéd azt. Látod, az emberek tovább mennének más korokba és te egy antik darab lennél. És neked ez rosszabb lenne, mintha megöregedtél volna velük. De van valami, ami hív téged, hogy ott legyél. Az a kis agapé, az a kis árnyék, ami arra készítt téged... Valami itt fent.

65 Na most, a múlt este, vagyis a múlt reggel hét órákor, amikor a Szent Szellem, az Ő jósága és kegyelme által átvitt engem ebből a testből. Úgy hiszem, úgy hiszem. Igen, vagy nem, nem mondom, beléptem arra a Földre, és láttam azokat az embereket, és mind fiatalok voltak. A legszebb emberek, akiket életemben láttam. És Ő azt mondta nekem:

„Néhányan közülük 90 évesek voltak. Ők a te megtértjeid. Nem csoda, hogy azt kiáltozzák: 'Testvérem, testvérem!'"

66 Tehát az egy mennyei test; amikor meghalunk, mi nem egy mítosz leszünk, hanem egy test leszünk. Ha mi mindannyian meghalnánk, ha egy atombomba felrobbantana bennünket ebben a percben, öt perc múlva mi már kezét fognánk egymással és ölelgetnénk egymást, kiáltoznánk, és így tovább, dicsőítenénk Istent! Igen, uram. Spencer testvér és testvérnő itt ülnek, azt hiszem, az egyik legidősebb pár, 18-20 évesek lesznek. Neville testvér csak egy fiatal fiú lenne és én csak egy fiatal srác lennék. És mi mindannyian... Pontosan ez az Igazság. „Ha ez a földi lakóhelyünk sátorháza elbomlik, van egy másik, ami vár.”

67 Amikor egy kisbaba kiesik az anyukától, – egy fizikai születés, – a kis teste rángatózik és lábai rúgkapálnak és így tovább. Bocsássatok meg a kifejezésért, fiatalasszonyok. De amikor ezt teszi, van benne élet; mozognak az izmok. De amikor eljön a földre, az első dolog, hogy fellelegzik, és van a természetnek egy szellemi teste, ami eljön a kisbabába pontosan akkor. Hagyjátok és a kis fejével elkezd keresgélni az anyukája mellét és elkezd szopni. Ha nem teszi azt, akkor a tej nem is fog megindulni.

68 Észrevettétek valaha, hogy a kisborjú, amikor megszületik, az... amint eléggé erőre kap, lábra áll? Ki mondja neki? Egyenesen odasétál az anyukájához, és elkezd keresgélni és elkezd szopni. Ó igen!

69 Mert amikor ez a földi testünk ide van hozva, van egy szellemi test, ami készen áll rá. És amint ez... Ó, halleluja! „És ha ez a földi lakóhelyünk sátorháza elbomlik, van egy másik, ami vár odaát.” Amint kilépünk ebből, mi belelépünk abba. Az nem akar hideg vizet inni, nincs szüksége vizet inni. Az nem eszik, ők nem a föld porából valók. De ők ugyanolyan valóságosak, és tudnak érezni és kezét fogni, és egyszerűen csak szeretni, és minden tökéletes. És az a test vár odaát. Ez része ennek. Három van belőlük.

70 Te az Örök Életedet pontosan itt, az oltárnál kezded. Itt kezded el az Örökkévalóságot. Ó! Pontosan itt kezded el az Örök Életet. Akkor te újjá vagy születve; Istennek egy fia. Aztán amikor meghalsz, elkezded... Amikor lecsap rád a halál ebben a testben, a szív abbahagyja a dobogást, és a halandó kerekek megállnak, és az a kis árnyék, ami az árnyéknak az árnyéka volt, egy másodperc alatt az árnyék árnyékává lesz, és a következő, hogy ez árnyékká válik. Aztán ez egy kis csermellyé válik. Azután egy kis patak lesz belőle, aztán egy folyóvá válik, és utána egy óceán lesz és egy idő után a szeretteid jelenlétében állsz odaát, egy mennyei test ruhájába öltözködve, amiben ismeritek egymást, szeretitek egymást, újra fiatal férfiak és fiatal asszonyok lettetek. Pontosan így van. Ez ott vár az Úr Jézus eljöveteleig. És egy nap az Ő megdicsőült teste... Emlékezzetek, az egy mennyei test, nem megdicsőült, hanem mennyei test. És egy nap az a mennyei test el fogja hagyni a Mennyet Jézussal.

71 „Mert azt mondom nektek,” – a 2 Thesszalonika ötödik fejezet, vagyis 1 Thesszalonika ötös fejezet, egyik vagy a másik. „Nem akarom továbbá, atyámfiai, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, a kik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, a kiknek nincsen reménységük. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképpen az Isten is előhozza azokat, a kik elaludtak, a Jézus által Ővele együtt. Mert ezt mondjuk néktek az Úr szavával, hogy mi, a kik élünk, a kik megmaradunk az Úr eljöveteléig, nem akadályozzuk, vagy nem késleltetjük” (a legjobb szó) „nem késleltetjük azokat, akik alszanak. Mert az Úr trombitája megharsan és először a Krisztusban meghaltak felkelnek.” Ezek a mennyei testek lejönnek és földi, megdicsőült testet vesznek fel. „Mi, akik élünk és megmaradunk, át leszünk változva egy szempillantás alatt és felragadtatunk velük együtt, hogy találkozzunk az Úrral a levegőben.”

72 „Nem fogok inni a szőlőtő gyümölcséből, vagy enni többé addig, amíg újonnan nem eszek veletek, az Atyám Királyságában” – a Menyegzői Vacsora. Három és fél éven át az antikrisztus befejezi az uralkodását, az egész föld elpusztul, a zsidók ki lesznek hívva, József megismerteti magát a pogányokkal, vagyis a zsidókkal. Emlékezzetek, amikor József megismertette magát a testvéreivel, ott nem volt jelen egyetlen pogány sem. Amikor elküldte... Ismeritek a történetet. József, Krisztus tökéletes példája, minden módon. És amikor József elküldetett a testvéreiért és ők eljöttek és meglátta a kis Benjámint és találkozott velük ott és aztán ő... Azt mondták: „Hát ez az ember! Nem kellett volna megölnünk a testvérünket, Józsefet.” A zsidók látva azt, hogy hibát követtek el... Na most, amikor Krisztus, amikor Ő megismerteti Magát velük. József annyira megindult, szinte sírnia kellett, így elküldte a feleségét és a gyermekeit és minden őrt és mindenki mást, elküldte őket a palotába. Pontosan így van. És aztán csakis a zsidók jelenlétében azt mondta: „Én vagyok József, a testvéretek. A testvéretek vagyok.” És ők leborultak és elkezdtek reszketni, azt mondták: „Most tudjuk, hogy kapni fogunk, mert megöltük a testvérünket. Azt mondtuk, hogy megöljük a testvérünket és most ő ez a nagy király.”

73 Azt mondta: „Istennek célja volt ezzel, hogy életet mentsen.” Pontosan ez az oka, amiért Isten ezt tette, hogy megmentsen bennünket, pogányokat. De a pogányok a palotában voltak. Halleluja! Visszautasítva a testvéreitől, József vett egy menyasszonyt, és a menyasszony pogány volt, nem zsidó. Rendben.

74 Na most, hova jutunk? Miután felvesszük ezt a megdicsőült testet, és eljön az a nagyszerű korszak, amikor ez a megdicsőült test, ez a mennyei test egy megdicsőült testté válik... Most értitek, amit mondok? Akkor odasétálok, és azt mondom: „Neville testvér!” Hadd mondjak el egy kis példát. Azt mondom: „Humes testvér, menjünk el Apuhoz ma reggel!” Ő Isten. Most már ismerjük, Ő Megváltó. Ő Gyógyító.

75 Soha nem volt olyan dolog, mint a bűn megteremtése. Az nem ment le elég jól, ugye? A bűn az nem egy teremtés. Nem, uram! A bűn az egy elferdítés. Csak egyetlen Teremtő van; Isten. A bűn az igazságosság kicsavarva. Mi a házasságtörés? Igazságosság kicsavarva. Mi a hazugság? Az igazság rosszul képviselve. Biztosan. Mi a káromkodás? Az Isten áldása átfordítva káromló szóvá Isten felé az áldás helyett. A bűn nem teremtés. A bűn az egy elferdítés. Így Sátán nem tudott bűnt teremteni, csak megrontotta azt, amit Isten teremtett. Pontosan így van. A halál, az csak az élet megrontása.

76 Na, most figyeljétek ezt! Akkor fel fogok menni oda, és azt mondom: „Humes testvér, te és én és Beeler testvér és néhányan a testvérek közül menjünk el Apu Istenhez! És mondjuk, tegyünk egy kis sétát! Ti fiúk, szerettétek a hegyeket, amikor...”

„Igen, persze, szerettük.”

77 „Ó, van belőlük néhány millió mérföldnyi odaát az új világban. Menjünk, járjuk be azokat!”

78 „Nekem ...?... a nap, minden egyes nap. Gyertek fel, meg foglak hallgatni. Mialatt még szólnak, Én meg fogom hallgatni.” Ézsaiás 66. Így igaz.

79 És tudjátok, csak sétálgatok végig ott kint, mindannyian sétálgatunk ott kint úgy ötszáz éven át, csak egy kis utazás, vagy egy millió év, nem számít, látjátok. És örültségnek hangzik, de ez az igazság. Látjátok, ez az igazság, mert ott nincs idő, ez az Örökkévalóság. És amikor kimegyek oda, sétálgatok, és tudjátok kivel találkozok ott kint? Azt mondom: „Nocsak, itt van Georgie Bruce testvérnő! Hát, Georgie testvérnő, régóta nem láttalak.” Ugyanúgy néz ki mindig. Értitek? Lehet, hogy tízmillió éves, de még mindig ugyanolyan fiatal, mint régen volt. Vakarja valakinek a hátát. Odanézek, és az Cheetah, az oroszlán.

Megkérdezem: „Hogy vagy ma reggel, Cheetah?”

80 „Miau” – mint egy kiscica. „Ó, beszélgetünk néhány testvérnővel ezek között a nagy virágok között, itt vagyunk már vagy ötszáz éve, látod, körülnézünk.” Na most, ez örülten hangzik, de ez az igazság. Pontosan. Ez volt Isten szándéka.

81 Nos, Isten áldja meg a szívedet, Georgie testvérnő. Semmi nem árthat, egyáltalán semmi. Estidőben fel fogunk menni a hegy tetejére, és azt mondjuk: „Ó, Apu Isten, egyszer elveszett voltam. Egyszer a bűn sarában voltam, Apu Isten, és Te megmentettél engem.”

82 Nos, az emberek, akik megpróbálták kifejezni, beleőrültek. Az az ember, aki írta az „Ó, Isten szeretete” ének utolsó versét, ami egy örültek háza falai között íródott, megpróbálta kifejezni Isten szeretetét. Mennyire lehajolt, hogy megmentse a bűnösöket és hogyan tette Ő, a szeretete, ami lejött, hogy megmentsen téged és engem. Beszélünk a dicsőítésről; az angyalok semmit sem tudnak arról! Az imádat... Egy angyal csak azt

tudja... Ott áll, a szárnyait csapkodja előre-hátra: „Halleluja, Halleluja” De ó, irgalom! Amikor arról van szó, hogy tudom, hogy el voltam veszve, és Ő rám talált, halott voltam, de újra élek! Ó, Istenem, én bűn voltam, sár voltam, lent voltam a szeméttelen mélyén!

83 Ez a legtöbb, amit az élet adhat neked. Voltatok már valaha itt lent a Colgate szeméttelen? Ez a legbűdösebb hely, ahol én valaha voltam. Az a régi füst egyszerűen beteggé tesz, ha megérezem. Ott feküdni lent, abban a régi füstben, olyan beteg leszel, hogy kifordul tőle a gyomrod, mint amikor ricinusolajat veszel be. Látnod, annyira betegen amennyire csak lehet! És patkányok futkosnak végig rajtad mindenütt, próbálnak enni belőled. És ez a legjava az életnek. És aztán valaki lehajol és felvesz téged. És te igazán öreg vagy és nem tudsz magadon segíteni. És csak felvesz téged, és újra tizenkilenc éves fiúvá változtat, elhelyez egy hegy tetejére, az egészség teljében, (jó ég!) olyan jó, friss levegőt lélegezni, jó hideg vizet inni. Szeretnél valaha visszamenni arra a szeméttelenre? Soha, soha, soha, soha nem mennél vissza még egyszer arra a szeméttelenre.

84 Nos, ezt az, amit ez jelent, barátom. Ilyen volt az a látomás, vagy átmenetel, vagy bármi is, egy látomás. Azt mondom, hogy látomás, mert attól félek, hogy megbántok valakit, ha azt mondom, hogy átmentem oda, hogy ez az volt. Na most, van, amikor Isten... amit Isten tett, hogy fiakat és lányokat hozzon Magához. Na most, kik ezek az emberek? Hogyan tettek valaha...? Mit tettek ezek az emberek, hogy kiérdemeljék ezt? Hogyan tették azt valaha is? Isten kezdetben, mielőtt valaha egy Angyal teremtet lett... Hányan tudjátok, hogy Ő végtelen? Ha nem az, akkor Ő nem Isten. Így Isten az Ő végtelen kegyelmében látta, hogy Lucifer meg fogja azt tenni, ha megteremti ezt. Ő szabad választást adott nekik, azon az alapon. És még mindig ott vagytok. Így igaz. A jó és a rossz fája mindannyiunk elé oda lett helyezve, te választasz. És Lucifer volt az első, aki a rossz utat választotta. És elkezdte maga után húzni, önző módon, próbálva mindent magának megszerezni, próbálva valaki más fölé emelkedni. És itt kezdődött ez. Na most, figyeljétek ezt! Itt kezdődött a bűn. Isten az Ő végtelen gondolatában látta ezt, és látta, hogy az egyetlen mód...

85 Na most, háromság hívő testvérek, nem akarlak bántani titeket, de Isten Igéje Nevében hogyan tehetitek valaha is Jézust egy más személlyé, mint Maga Isten? Ha Jézus vehetne egy másik személyt, és rávehetné, hogy menjen és haljon meg, hogy megváltsa ezt a személyt itt, akkor Ő igazságtalan lenne. Az egyetlen mód, ahogy Isten valaha is megteheti, az, hogy Ő Maga foglalja el azt a helyet! És Isten testté lett, hogy megízlelje a halál fájdalmát, hogy elvegye tőlünk a halál fullánkját, és megválthasson saját Magának. Ezért lesz Ő annyira imádva. Jézus egy ember volt. Biztosan az volt. Ő egy e-m-b-e-r volt, szűz Máriától született. De a Szellem Őbenne az Isten volt mérték nélkül. „Őbenne lakozott az Istenség teljessége testileg.” Ő volt Jehova-jire. Ő volt Jehova-rapha. Ő volt Jehova-manassé. Ő volt Jehova, a Pajzsunk, a Gyógyítónk. Ő volt az Alfa és az Omega, a Kezdet és a Vég. Ő volt az Első és az Utolsó, Ő, Aki Volt, Aki Van, és Aki Eljövendő,

Dávidnak Gyökere és Ága, a Hajnalcsillag. Nos, Ő volt Minden mindenben. „Őbenne lakozott az Istenség teljessége testileg.”

86 És a halálnak mindig volt egy fullánkja, ami megszúrta az embereket. Azt mondja az ördög: „Ó, most elkaptalak, mert hallgattál rám. Megszúrlak, a sírba teszek. Annak a báránynak a vére semmit sem tud segíteni, mert az csak egy állat vére.” De Isten az Ő bölcsességében tudta, hogy jönni fog egy Bárány, megöletve a világ alapjainak letétele előtt. Igen. És űk... Ő várt arra az időre, hogy elérkezzen az idő teljessége.

87 De egy nap, amikor eljött ez a Bárány, ez az Ember, még Sátán is bolonddá lett téve. Körbenézte és azt mondta: „Ha Te vagy Isten Fia, tedd ezt. Ha Te vagy Isten Fia, tegyél csodát és hadd lássam, hogy megteszed! Hadd lássam, hogy megteszed! Aha. Egy rongyot tekerek az arcodra és megütnek. Ha próféta vagy, mondd meg nekünk, hogy ki ütött meg Téged! Hah! Nem hiszem, hogy Te vagy Az. Ha Te vagy, mondd meg nekünk nyíltan, hogy Az vagy.” Látjátok, minden ilyesmi. „Ő mondd meg nekünk, Az vagy-e!” Ő nem nyitotta meg a száját. Ó, ó, akkor bizony bolonddá tette!

88 Körülnézett a tanítványaira és azt mondta: „Szólhatnék az Atyámnak és küldene tizenkét légiónyi Angyalt, ha azt akarnám.” Pilátus ezt nem hallotta, tudjátok.

89 „Ha Te vagy! Ha Te vagy. Ó, nem Ő az. Hát nézzétek, Ő vérzik. Hé, néhányan, ti katonák, menjetek oda és köpjetek az Arcába!” Leköpték, gúnyolták, marokkal tépték a szakállát. „Ó, ez nem Ő! Nem, nem Ő az! Majd az én fullánkomat Belé mélyesztem, srácok. El fogom kapni most ott fent. Most elkaptalak!”

90 Amikor Ő utoljára felkiáltott: „Eli! Eli! Én Istenem! Én Istenem!” Az egy ember volt. „Miért hagytál el engem?”

91 A Gecsemáné kertjében a kenet elhagyta Őt, tudjátok, neki bűnősként kellett meghalnia. Ő bűnősként halt meg, tudjátok ezt; nem az Ő bűneiért, hanem az enyéimért és a tieitekért. Itt jön be az a szeretet, ahogy Ő átvette az enyémet! Ó, halleluja! Hogy Ő átvette az enyémet!

92 És ott volt Ő, nem tudta megnyitni a száját. A fullánkos azt mondta: „Tudjátok, úgy hiszem, hogy Ő csak egy átlagos ember. Ő nem szűztől született, mivel a fullánkomat Belé mélyesztettem.”

93 És itt jön, belevágta a fullánkját, de ez egyszer pórul járt! A fullánkja akkor ki lett tépve. Nem tud többé szűrni azóta; otthagya a fullánkját. Feltámadva a harmadik napon Ő azt mondta: „Én vagyok az, Aki halott voltam, és újra élek és örökké élek. Nálam vannak a pokol és halál kulcsai.” Igen, uram. Elmulasztotta meglátni, hogy ki volt Ő. „És mivel Én élek, ti is élni fogtok. Még nem látszik...”

94 Egy nap, három vagy négy nappal azután, hogy Ő felment az Atyához, visszatért és néhányan azt mondták: „Ő biztosan egy kísértet. Biztos valamiféle kísértetiesség van Vele kapcsolatban. És mi... Láttad Őt... te látomást láttál.”

„Nem, Ő az igazi Jézus volt.”

95 Tamás azt mondta: „Hadd lássam az Ő kezeit és mindent, megmondom nektek, hogy ez az-e.”

96 Azt mondta: „Itt vagyok. Van ott valami halatok és kenyerek? Hozzatok nekem egy szendvicset!” És hoztak Neki egy szendvicset és Ő ott állt és megette. Azt mondta: „Na most, egy szellem eszik úgy, ahogy Én eszek? Egy szellemnek van teste és csontja, mint Nekem?” Látjátok? Azt mondta: „Én vagyok Ő. Én vagyok az.”

97 Pál azt mondta: „Még nem lett nyilvánvaló számunkra pontosan, hogy milyen testünk lesz, de tudjuk, hogy olyan testünk lesz, mint az Övé.” Mi az? Volt neki valaha olyan teofánia teste? Igen, uram! Amikor meghalt, a Biblia azt mondja: „Ő” – újra egy személyes névmás. „Ő elment a pokolba és prédikált a börtönben lévő lelkeknek.” Halleluja! Hogyan tette ezt meg? Neki megvolt a tapintás érzéke, megvolt a hallás érzéke, Neki megvolt a beszéd érzéke. Ugyanolyan fajta testben prédikált, mint amiket én láttam; azok a megdicsőültek a múlt este. Prédikált azoknak a lelkeknek, akik a pokolban voltak, akik nem tértek meg Noé napjainak hosszútűrésében.

98 De amikor Ő feltámadt húsvétkor, nem volt lehetséges, hogy az a test romlást lásson, mert Dávid, a próféta előre látta ezt. „Nem hagyom lelkét a pokolban, sem nem engedem, hogy az Én Szentem rothadást lásson. Azért a testem békességben pihen, mert nem hagyja lelkemet a pokolban, és nem hagyja, hogy Szentje rothadást lásson.” És hetvenkét óra alatt, mielőtt a romlás elkezdődhetne, az a teofánia, ami ment és prédikált a börtönben lévő lelkeknek, akik nem tértek meg Noé napjainak hosszútűrésében, az a test feltámadt és a halandó halhatatlanságot öltött és ott állt és evett és elmondta nekünk, hogy Ő egy Ember. Halleluja!

99 És így fogjuk Őt meglátni, Evans testvér. Ekkor lesz, hogy Dávid trónján fog ülni. Halleluja! És ekkor lesz, hogy keresztül-kasul fogunk járkálni odaát a hegyeken és tesztek veletek egy kis sétát egy millió évig. Látjátok, csak egy néhány nap, csak egy néhány perc, át fogunk menni oda, letelepszünk ott.

100 És eljön az idő, hogy együnk, tudjátok, az első dolog, tudod, Wood testvérnő... Azt mondom: „Wood testvérnő, nos, hol voltál mindez idáig? Nem láttalak már... úgy tűnik nekem, 15 perce.”

„Ó, az 2000 évvel ezelőtt volt, Branham testvér.”

101 „Aha. Hogy vagy?” Természetesen sehogy máshogy nem lehetsz, csak jól.

102 Azt mondom: „Gyertek ide, fiúk, mutatok nektek valamit, testvérek, drága testvéreim! Van itt egy vízforrás, a legjobb, amit valaha ittatok.” És ó, kapunk egy jó hús italt. Odanyúlok és veszek egy nagy köteg szőlőt és leülünk oda és esszük azt. Hát nem lesz csodálatos? Pontosan az. Ez egyszerűen az.

103 Hogyan kaptuk ezt meg? Honnan tudjuk ezt? Isten a világ megalapítása előtt elrendelt bennünket! Kiket? Azokat, akik az Ígéret Földjén vannak.

...eleve elhatározván, hogy minket a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratjának jó kedve szerint, kegyelme dicsőségének magasztalására...

Hogy dicsőítsük Őt, ahogy mondta. Ez volt Ő, Isten. Akarjuk Őt dicsőíteni.

...kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott [az angolban: „elfogadhatóvá tett” – a ford.] minket ama Szerelmesben, (Krisztusban vagyunk elfogadva).

Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a b-ű-n-ö-k-n-e-k bocsánata.

104 Vissza kell mennem a fiúvá fogadáshoz, de egy pár percre meg akarok itt állni annál, hogy „bűnök”. Bűnök. Észrevettétek? Tudjátok, hogy Isten nem kárhoztatja a bűnöst azért, mert vétkezik? Ő azért kárhoztatja, mert bűnös. Ha egy bűnös cigarettázik, nem kárhoztatja őt azért. Egyébként is bűnös. Értitek? Neki nincsenek bűnei, a bűnösnek. Ő egyszerűen csak bűnös, látjátok, neki nincsenek bűnei. De nektek van bűnötök, nektek, akik keresztények vagytok. Figyeljétek meg, hogy itt ő a Gyülekezethez szól! Hogy egyenességben tartsa. Értitek? „A bűnöknek a bocsánatára.” B-ű-n-ö-k. Mi követünk el bűnt. De a bűnös csak egy bűnös. Isten nem bocsát meg neki.

105 Azt mondom: „Nos, ő kiment és lelőtt egy embert. Mit fogsz ezzel kapcsolatban tenni?” Ez egyáltalán nem az én dolgom. Én nem reformátor vagyok, hanem prédikátor. A törvény majd gondoskodik róla, ők reformátorok. Ők... Azt mondom: „Nos, ő házasságtörést követett el.” Az a törvényre tartozik. Az közte és a törvény között van. Én nem reformátor vagyok, nem reformálok meg az embereket. Én azt akarom, hogy megtérjenek. Én prédikátor vagyok, látjátok. Az én dolgom az, hogy eljuttassam őt Istenhez. Ha vétkezett, akkor az az ő dolga, ő egy bűnös. Isten egy magasabb szinten ítéli el. Először is, ő egy bűnös. El van ítélve, kezdjük azon. Még az első bázisig sem jutott el, sehol sincs még. Ő egy bűnös, kezdjük azon. Neki nincsenek bűnei; ő egy bűnös.

106 Nem mehetsz ki, és nem mondhatod azt: „Ez *ennyire* éjszaka és *annyira* nem éjszaka.” Nem, ez teljesen éjszaka, ez egyszerűen csupa éjszaka. Ez az, amit Isten mondott. Így igaz, ő csak egy bűnös, ennyi az egész. „Na most, ő ezt tette, ez *ennyire* éjszaka, *ennyire* igazán sötét éjszaka éppen itt.” Tudom, de ez egyszerűen csak mind éjszaka, ennyi az egész. Értitek?

107 Nem mondhatom azt: „Ez *ennyire* világosság éppen itt.” Nem, ez egyszerűen teljesen világosság, látjátok, csak világosság. Nem mondhatod azt, hogy mennyire. Értitek? Ha ő egy fekete pont *ebben*, akkor sötétség van abban.

108 Így a „bűnök”, b-ű-n-ö-k... Nekünk megvan a bűnök bocsánata, (Min keresztül?) az Ő Véréen keresztül, drága Véren keresztül.

109 Hogyan kapjuk meg? Mert méltók vagyunk? Mert tettünk valamit, hogy a bűneink meg legyenek bocsátva? Mi által?

...az ő kegyelmének gazdagsága által...

110 Ó! Semmit sem hozok kezeimben, Uram. Semmit nem tudok tenni, nincs semmi, amit megtehetnék. Nézzétek! Ő eleve elrendelt engem, elhívott engem, kiválasztott engem. Egyáltalán nem én választottam Őt. Ő választott engem, Ő választott téged, Ő választott mindnyájunkat. Nem mi választottuk Őt. Jézus azt mondta: „Nem ti választottatok Engem, Én választottalak titeket.” Azt mondta: „Senki sem jöhet hozzám, hacsak az Atyám nem vonzza először, és mindaz, akit az Atya Nekem adott, Hozzám fog jönni. És senki sem veszett el, kivéve a kárhozat fiát, hogy be legyen töltve az Írás.” Látjátok? Azt mondta: „De mindaz, akit az Atya Nekem adott, Hozzám fog jönni.”

111 Ó, kezd már túl késő lenni, ugye? És még egyáltalán nem is jutottam ehhez. Még csak el sem kezdtem. Hadd siessek, el kell jutnom valamihez pont itt, csak gyorsan, siessünk. Vissza kell mennem a fiúvá fogadáshoz csak egy percre. Ó, megbocsátotok nekem? Csak egy percre... Vegyük ezt itt, néhányan egészen Georgiából jöttek ide, csak ma estére. Isten áldja meg a szívüket! Na most, testvérek Georgiából, Texasból, és bárhonnan is jöttetek, figyeljétek az 5. verset! Elmélkedjünk egy kicsit ezen pár percig!

Eleve elrendelt bennünket... a fiúvá fogadásra.

112 Mit jelent az, hogy „-ra”, a szó azon része, hogy „-ra”? Ez azt jelenti, hogy eljutunk valamire, valamihez. „Elmegyek a forráshoz, elmegyek a székhez” Humes, érted ezt? „Elmegyek az asztalhoz.”

Tehát, eleve elrendelte, hogy fiaivá fogad bennünket Krisztus Jézus által, az ő akarata és tetszése szerint.

113 Milyen tetszés? Kinek a tetszése volt? Kinek a jósága? Az Övé. Az Ő akaratának jókedve szerint.

114 Mi az a „fiúvá fogadás”? Hadd vegyem ezt most. Nem tudom, vajon... Nem lesz elég időm átvenni ezt, de belevágok. Aztán, majd ha lesz kérdés, megkérdezhetek egy kicsit később valamikor egy üzenetben. Figyeljétek! A fiúvá fogadásod az nem a születésed. A fiúvá fogadásod az az elhelyezésed. Amikor újjászületted, János 1:17, azt hiszem, amikor megszületünk Isten Szellemétől, Isten fiai vagyunk. De eleve el voltunk rendelve. Na

most, ide próbállak elvinni titeket, mert ezek az utolsó napok fiait, látjátok... El voltunk rendelve a fiúvá fogadásra.

115 Itt vagyunk most. Ez az, ami megsérti a pünkösdieket egy kicsit. Azt mondják: „Én újjászülettem! Dicsőség az Úrnak, megkaptam a Szent Szellemet!” Rendben. Istennek egy gyermeke vagy. Így igaz. De ez még nem az, amiről én beszélek. Látjátok, el voltatok rendelve a fiúvá fogadásra. Fiúvá fogadás, ez egy fiúnak az elhelyezése.

116 Túl közel vagyok ehhez, mert Becky azt mondta nekem, hogy túl közel jövök ehhez és nem hallotok engem ott hátul. Én...

117 Látjátok, egy gyermek. Hányan ismeritek az Ószövetségben a fiúvá fogadás szabályait? Természetesen, láttátok. Egy fiú megszületett. Azt hiszem, vettem ezt valamelyik szolgálatban. Mi is az, Gene, emlékszel? Fel lett véve. Ó, mi is volt az? Kifejtettem ezt. Ó, igen, megvan: *Őt hallgassátok. Őt hallgassátok*; az a gyermekek befogadása.

118 Tehát az Ószövetségben, amikor egy gyermek született egy családban, ő gyermek volt, amikor megszületett, mert a szülőktől született, a családnak a fia volt, és örököse mindennek. De ezt a fiút tanítók nevelték. Galaták, ötödik fejezet, tizenhetedikről a huszonötödik versig. Rendben. Őt tanítók, nevelők, tanárok nevelték. Így például, ha nekem született egy fiam és mondjuk én vagyok az atya és...

119 Ez az oka, hogy a King James fordításban... Hányan gondolkodtatok azon valaha, hogy amikor ezt olvassuk, nagyon furcsán hangzik a King James fordításban: „Az én Atyám házában sok lakóhely [angolul: ház, kastély, palota – a ford.] van.”? Egy ház, sok lakóhely, látjátok. Igazából azokban a napokban, amikor a Bibliát fordították, James király számára, a ház az egy „uradalom” volt. „Az Én Atyám *uradalmában* sok lakóhely van.” Nem a ház lakóhelyekkel, hanem úgy hívták, hogy ennek az uradalomnak az Atyja. És nekik ez nagyon biblikus volt. A Bibliában ilyen módon van.

120 Amikor az atyának volt egy nagy ezerhektáros farmja, vagy valami más, volt neki egy csomó ember, aki *ott* lakott. Felvett segítőköt, akik *ott* laktak, hogy vigyázzanak a bányákra, és voltak néhányan *amott*, akik a tehenekre vigyáztak és néhányan felmentek *oda*, a felső részre, száz mérfölddel távolabb, és néhányan *ideát* voltak, kecskékre vigyáztak és néhányan öszvérekre vigyáztak és különböző dolgok. Neki egyszerűen egy nagy királysága volt. És felült a kis szamarára, ellovagolt az egyik helyről a másikra, és megnézte, hogy hogyan boldogulnak a birkanyírók és minden ilyesmi. Neki nem volt ideje...

121 Nem hallotok engem, amikor elmegyek innen. Megpróbálok itt hátul maradni. Most itt jól hallotok engem? Figyeljétek!

122 Kilovagolt, elment, próbálta gondját viselni a királyságának. Így most azt akarja... Az a fiú örökölni fog mindent, amije van. Ő egy örökös.

123 És amikor beleszületünk Isten Királyságába Jézus Krisztus által, mi a Mennynek örökösei vagyunk, örökösársak Jézussal, mert Ő vette át a mi helyünket. Ő azzá vált, ami mi vagyunk (bűn), hogy mi azzá válhassunk, ami Ő (igazságosság). Értitek? Ő azzá lett, ami én vagyok, hogy én az legyek, ami Ő, látjátok, örökösársak Ővele együtt. Rendben. Tehát emlékezzetek erre, mindannyian!

124 Na most, ne felejtsetek, Isten eleve elrendelt titeket az előretudás által, hogy eljussatok Ehhez. Mindenki, aki érti ezt, emelje fel a kezét! Látjátok, Isten az előretudás által elrendelt téged, hogy gyere az Ígéret Földjére. Mi az Ígéret Földje ma a keresztények számára? Csak emeljétek fel a kezeteket, hogyha tudjátok! „Az ígéret nektek adatott és a gyermekeiteknek, azoknak, akik távol vannak. És megtörténik az utolsó napokban, – mondja Isten, – hogy kitöltöm a Szellememet minden testre, fiaitokra és lányaitokra.” És az Ézsaiás 28:18-ban: „Szabályra szabály és sorra sor; itt egy kicsi, ott egy kicsi. Ragaszkodjatok ahhoz, ami jó! Mert dadogó ajkakkal és más nyelven fogok szólni ehhez a néphez. És ez a Nyugalom, a Nyugalom, a *shabbat* földje, ahogy mondtam, ahová be kellene menniük. És mindezekért, nem fognak hallani, hanem a fejüket csóválják, és elsétálnak, és nem hallgatják Ezt.” Értitek? Pontosan.

125 Mi volt ez? Pont' úgy, mint azok az emberek, akik eljöttek egészen Kánaánból, vagyis fel Egyiptomból végig a pusztán át, és pont' mellé értek, elég közel ahhoz, hogy megízleljék a szőlőket, amik a földről jöttek. Testvér, ott azok az emberek azt akarják, hogy vonjam vissza ezt a Zsidókhoz írt levél 6-ról. Hogyan tudnám megtenni? Azok a határszéli hívők, ők soha nem mennek át! Nem tudnak átmenni. Jézus azt mondta: „A mi...”

Azt mondták: „A mi atyáink mannát ettek a pusztában.”

126 És Jézus azt mondta: „Ők mindannyian halottak.” El vannak választva. Mindnyájuk halott. Így igaz. Azt mondta: „De én vagyok az Élet Kenyere, amely Istentől jött ki a Mennyből. Az az ember, aki eszi ezt a kenyeret, soha nem hal meg.” Így igaz. Igen, uram. „Neki Örök Élete van, ha eszik Ebből, Én vagyok az Élet Fája az Éden kertjéből.”

127 Tehát látjátok, ezek az emberek annyira közel jöttek! Ha észrevettétek a Zsidókhoz írt levél 6-ban, nem fogunk visszamenni ehhez, de a Zsidók 6-ban: „Ezek az emberek, akik egyszer részesültek belőle, olyan közel jöttek és megízlelték a Mennyei ajándékot.” Letelepedtek, látták a gyógyulásokat, látták az embereket Isten erejében, láttak életeket megváltozni, de ők maguk nem ragadják Azt meg. Nem. Nem bizony. „És megízlelték az eljövendő világ erejét, és ha meg próbálnák újítani magukat a megtérésre, látva, hogy újra megfeszítették maguknak Isten Fiát és a szövetségnek Vérét, amely által megszentelődtek...”

128 „Én egy olyan gyülekezethez tartozom, amelyik hisz a megszentelődésben.” Ez jó addig, ameddig elmegy, de nem mész elég messzire. Értitek? Igen, uram! A pusztaság

megszentelte őket. Igen, bizony. Nekik volt rézkígyó és rézoltár meg minden ott kint; megszentelődés. De Palesztinába a nyugalomért mentek be.

129 Nézzétek meg a Zsidó 4-ben, nem azt mondja, hogy egy „másik Nyugalom”? Isten teremtette a hetedik napot, és nyugalmat adott nekik a hetedik napon. Egy másik helyen is szólt egy nyugalom napjáról: „és ma Dávidban.” Aztán adott nekik egy másik Nyugalmat: „Jöjjetek Énhozzá mindannyian, akik megfáradtatok és nehéz terhek alatt vagytok. Én Nyugalmat adok nektek.” Gyere be ebbe a Nyugalomba! Mert mi, akik bementünk ebbe a Nyugalomba, megszűntünk a saját munkáinktól, amint Isten is az Övéitől a shabbat-on. Biztosan. Itt van a te Shabbat-Nyugalmad. Itt van az igazi Nyugalmad ezen az Ígéret Földön.

130 A Szent Szellem egy ígéret az emberek számára. És miért akarnak képzett, tudós prédikátorokat, akik engedni fogják nekik, hogy rövidnadrágot hordjanak és vágják a hajukat és rúzszt hordjanak és a férfiak szerencsejátékot játszanak és sört igyanak és vicceket meséljenek, és úgy viselkedjenek, és gyülekezeti tagnak nevezik magukat? Nos hát, ilyesmit fognak elfogadni és elutasítják a Szent Szellem vezetését. Pedig a Biblia azt mondja, hogy Isten Igéje élesebb a kétélű kardnál, ami kettévágja még a csontokat is, és még a szív gondolatait is megítéli. Igen, még az elme gondolatait is.

131 És ha szeretjük a világot, vagy a világ dolgait, Isten szeretete még nincs is bennünk. „Sokan vannak a hivatalosak, kevesen a választottak, mert keskeny az a kapu és szoros az az ösvény, amely az Életre vezet, és kevesen vannak, akik megtalálják azt. Sokan fognak jönni Hozzá azon a napon és leülnek a Királyságban” – mondta Jézus – „Ábrahámval, Izsákkal és Jákobbal. De a királyság gyermekei ki lesznek űzve, és azt mondják: 'Uram, nem a Te Nevedben tettük ezt? Nem prédikáltunk? Nem Dr. ez-és-ez, és ilyen-olyan tiszteletes voltam?' 'Soha nem ismertelek titeket. Távozzatok Tőlem, ti gonosztevők, nem ismerlek titeket.' Nem mindenki, aki azt mondja: 'Uram, Uram' fog bemenni, hanem aki cselekszi a Mennyei Atyám Akaratát, az megy be oda.”

132 Tessék. Bemenni erre az Ígéret Földjére. Hogyan kerülünk be ebbe? Mi arra vagyunk elrendelve. A Gyülekezet, Isten előretudása által, eleve el lett rendelve (Mire?) az Ő tiszteletére, az Ő kegyelme által Isten dicsőségére, magasztalására és dicsőségére. Apu ott ült régen a kezdetben, önmagában létező, semmi nem volt körülötte, akart valamit, ami imádja, így előre elrendelt és eleve elrendelt egy Gyülekezetet, és a világ megalapítása előtt a nevüket betette a Bárány Életkönyvébe, amikor Ő meg lett öltve a világ megalapítása előtt, hogy megjelenjenek az Ő dicsőségére és magasztalására az utolsó időkben, amikor mindeneket egybegyűjt ebben az egy Emberben, Krisztus Jézusban. Dicsőség az Úrnak! Ez az. Ez egyszerűen... És ez pontosan ott van testvérem, testvérnőm. Soha ne mozdulj el Ettől!

133 Isten az Ő kiválasztó kegyelme által elhívott téged. Isten az Ő kiválasztó kegyelme által megszentelt téged. Isten az Ő kiválasztó kegyelme és ereje által megkeresztelt és behelyezed téged ebbe a Nyugalom földjébe. Azok, akik bementek ebbe a Nyugalomba, megszűntek a kóborlásaiktól. Megszűntek a munkáiktól, mint Isten is az Övéitől. Nekik kimondhatatlan örömük van, telve dicsőiséggel! Az Élet Fája virágzik bennük. Nekik van hosszútűrésük, kedvesség, jóság, türelemből származó hit, hit, szelídség, gyengédség és így tovább. Az Élet Fája virágzik bennük, mert a reményük Jézus Krisztusban horgonyzik. A Szent Szellem bizonyosságot tesz jelekkel és csodákkal, amik követik a hívőket. „Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek.” Ahogy mennek tovább, beteget gyógyítanak, ördögöket űznek ki, nyelveken szólnak, látomásokat látnak. Ők... És Istennel járnak, és beszélgetnek Istennel. Nincs olyan ördög, ami el tudná mozditani őket. Szilárdan állnak és várnak... Elfelejtik azokat, amik a múltban voltak és nyomulnak egyenesen a felülről való elhívás jutalmára Krisztus Jézusban. Ők azok. Ők azok. Ez a Gyülekezet.

134 Hogyan jutottak oda? Nem mondhatod, hogy: „Nos, Uram, tudod, egy nap elkezdtem cigarettázni és elestem, aztán úgy gondoltam, hogy én...” Ó, nem, nem, nem, nem!

135 Eleve elrendelés! Ő elhívott bennünket, és amikor mi követtük Őt, akkor azt mondtuk: „Istenem, mi elvesztünk és végünk.” Még csak nem is gondoltunk arra, hogy megmentsük magunkat. Mi disznó természetűek volt. Disznók voltunk, kezdjük azon.

136 Kimész a disznóólhoz és látsz egy öreg kocát és azt mondod neki: „Na, ide figyelj, öreglány, akarok neked mondani valamit. Rossz neked, hogy moslékot iszol.”

137 Azt mondaná: „Röff-röff.” Értitek? Na most, ennyire tudnád te megmenteni saját magadat. Pontosan.

138 Azt mondod: „Hölgyem, nem kellene olyan ruhákat viselnie, szépen kellene öltözködnie. Ezt kellene tennie. Nem kellene mennie... Nem kellene ilyen kártya-partikat tartania. Nem kellene cigarettáznia. Nem kellene ezt tennie. Uram, nem kellene úgy viselkednie.”

139 Azt válaszolja: „Röff-röff. Én a Röff-röff-höz tartozom.” Aha. „Röff” – csak ennyi, amit tudnak. „Nos, értésedre adom, hogy ugyanolyan jó vagyok, mint te. Röff-röff.” Látjátok, visszautasítják a Szent Szellem vezetését, mert a Biblia azt mondja, hogy ha szereted a világot vagy a világ dolgait, akkor Isten szeretete még nincs is benned.

140 Mi teszi őket különlegessé? Ti szent nemzet vagytok. Mit tettetek? Kimentetek arról a földről. Odaát vagytok egy másik földön. Hogyan kerültetek oda? Ez az Ígéret Földje. Milyen fajta ígéret? „Az utolsó napokban, azt mondja az Úr, kiöntöm a Szellememet minden testre.” Egy Szellem által vagyunk mindannyian bekeresztelve ebbe az Ígéret Földjébe. Ámen. Testvérek és testvérnők, halleluja, a szív tisztaságával, nincs

irigység, nincs ellenségeskedés, semmi! Nem érdekel, ha egy testvér félremegy, nem számít, hogy mit tesz, te utána fogsz menni.

141 Elmentem egy testvér után nemrég, aki félrement. Egy fiatal pajtás azt mondta nekem: „Hadd menjen az a csirkefogó! Hagyd őt!”

142 Azt mondtam: „Ha valaha is egy olyan helyre jutok, ahol a szívem nem megy az én testvéremmel, akkor ideje, hogy az oltárhoz jöjjetek, mert elestem a kegyelemtől.” Azt mondtam: „Menni fogok addig, amíg van lehelet a testében, és elkapom őt valahol a vonalnál.” Igen, uram. És elkaptam őt, halleluja, visszahoztam. Igen, uram. Újra a nyájban van most, biztonságban. Igen, uram. Félrement volna, úgy, mint a világ, biztosan.

143 Nemrég, amikor láttam azt a szegény kis asszonyt, ahogy ott ült és a seriff hívott engem, azt mondta: „Kényszerzubbonnyban kellene lennie. Egyszerűen eszelős, neki elment az esze.” Egy hotelba vitték. Eljöttek.

Azt mondtam: „Minden rendben van.”

144 A seriff azt mondta: „De hát, Billy!” Igazán jól ismerem, kölyök korom óta ismerem. Azt mondta: „Ha van bármi, amiben segíthetek neked...”

Azt mondtam: „Teljesen rendben van.”

És megkérdezte: „Tudsz segíteni rajta?”

Azt mondtam: „Nem. De Ő tud.” Azt mondtam: „Csak egy perc.”

145 Így kihozták őt oda. És amikor elment nemrég, békességben. Mi volt az? Egy imádságot küldtünk ki őérte. Ámen! Annyira...

146 Azt mondták: „Szeretne orvost hívni?” Megkérdezték a férjét: „Szeretne orvost hívni?”

147 Azt mondta: „Az orvos semmit sem tud tenni őérte.” Így van. Megőrült; az orvos semmit nem tud tenni őérte.

Azt mondtam: „Az egyetlen reményünk eljutni *oda*.”

És azt mondta: „Billy, én nem értem ezt.”

Azt mondtam: „Nem várom el tőled.” Értitek? „Nem várom el tőled.”

148 De ó, én sem értem! Nem. De testvér, Isten a Mennyben... Én távol voltam, ott kint, egyszer. Valami utánam jött. Ámen! Ez nem azért volt, mert én akartam jönni. Nem. Valami utánam jött, mert a világ megalapítása előtt Isten eleve elrendelt, halleluja, hogy az Övé legyünk, az Ő tiszteletére és dicsőségére. Figyeljete! Azokat, akiket eleve ismert, (mit csinált?) elhívta. Így van? Ő elhívott téged? Igen! Miért hívott el téged? Eleve ismert téged. Azokat, akiket eleve ismert, elhívta; azokat, akiket elhívott, Ő megigazította. Ugye, így van? És azokat, akiket megigazított, meg is dicsőítette! Ámen! Ezt mondja a Biblia:

„Akiket eleve ismert, azokat el is hívta.” Minden nemzetségben! Akiket elhívott, azokat már meg is dicsőítette. Mi ez? Hadd olvassam a Szentírást itt. Rendben.

„Eleve elrendelte őket, hogy gyermekekké fogadja Krisztus Jézusban az ő saját jókedve szerint dicsőségének magasztalására.”

149 Ó értitek? Az Ő dicsőségének magasztalására! Hogy ott ülhessen az eljövendő Örök korokban, és az Ő gyermekei kiáltanak majd: „Abba, Atyám! Abba, Atyám”!

150 És az angyalok azt mondják: „Miről beszélnek? Miről beszélnek?”

151 Olyan gyönyörűen be van mutatva a tékozló fiúban. „Elveszett voltam.” „Ez az én fiam. Elveszett és most megkerült. Halott volt és újra él. Hozzátok a hizlalt tulkot, a legjobb ruhát és adjatok gyűrűt az ujjára! És hadd...” Nem csoda, hogy a hajnalcsillagok együtt énekeltek, Isten fiai kiáltoztak örömükben, amikor látták a megváltás tervét. Isten belerakta a nevedet a Könyvbe a világ megalapítása előtt.

152 Azt mondod: „Kálvin valami hasonló dolgot hitt.” Én nem Kálvinban hiszek. Kálvin egy gyilkos volt. Kálvin megöletett egy embert, mert Jézus Nevében keresztelt. Egy gazember volt, neki magának is meg kellett tértie. Igen, uram. De amit mondott, néhány dologban azok közül, amit mondott, igaza volt. Ne... de amit ő... Amit tett, hogy megölt egy embert ilyen dolog miatt, ez szörnyű, ez bűnös. Rendben.

Amit nagy bőséggel közölt felénk...

153 Ó, várjatok! Még nem vettem át a „fiúvá fogadást”, ugye? Már túl késő van? Nézzük csak, mit mond ez az óra ott fent, mennyi időnk van. Rendben. Csak vegyünk tíz percet azoknak a kedvéért, akik olyan messziről jöttek. Nézzétek! Nézzétek!

154 „Fiúvá fogadás”; hadd mutassam meg nektek, miért csinálták ezt. Egy apának van egy nagy királysága és körbelovagol. Neki fia született. Ó, annyira boldog! Ez Isten. Tehát tudjátok, mit csinál az az atya? Megkeresi a legeslegjobb nevelőt, tanítót. Tudjátok, hogy mi az a tanító, ugye? Az egy iskolai tanár. Megkeresi a legeslegjobb tanárt, akit csak találhat az egész vidéken. (És aztán ebbe megyünk most, figyeljete!) Megkeresi a legjobb tanárt, akit csak talál. Neki nem csak egy semmirekellő kell, azt szeretné, hogy a fia egy igazi jó pajtás legyen.

155 Ti nem így szeretnétek a gyerekeitekkel? Biztosan. A legjobbat, amit csak adhatsz nekik. Igen, uram. Tehát, ha egy természeti ember így gondolkodik, mit gondoltok, Isten hogyan gondolkodik az Ő gyermekeiről? A legjobbat, amit csak megszerezhet.

156 Tehát egy olyan embert akar, aki őszinte lesz. Na most, nem olyan embert akar, aki azt mondja: „Na figyelj, kisfiam, csinálj csak bármit, kedvesem, amit csak akarsz.” „Ó, igen, atya. Aha, ő jól elvan, egy jó fiú.” Egy kicsit megveregeti a vállát, egy szalmaszállal a alapján... Nem, nem! Az ilyen embert egyből kirúgná. Biztosan. Olyan embert akar, aki

szavahihető. Ha az a fiú rendben halad, megmondja neki. Ha nem, akkor megmondja neki, hogy mi a rossz.

157 És ha egy földi atya így gondolta... Ti nem akarnátok, hogy egy ember őszinte legyen veletek, hogy az iskolai tanár őszinte legyen hozzátok a gyerekeitek felől? Biztosan. Hát akkor Isten mit gondol, szerintetek? És Ő tudja, mi nem, Ő tudja. Mi végesek vagyunk, nem tudnánk megmondani... De Ő végtelen és Ő tudja.

158 Tehát tudjátok, mit csinált az Atya? Egyáltalán nem azt mondta, hogy „szerezni fogok egy pápát, hogy figyeljen a gyermekeimre.” Azt sem mondta, hogy „szerezni fogok egy püspököt.” Nem, nem. Nem ezt tette, mert tudja, hogy a pápa tévedne, és a püspök is. Értitek? Soha nem azt mondta, hogy „szerzek egy magas rangú előljárót, hogy vigyázzon a gyülekezeteimre.” Nem, nem.

159 Ő vette a Szent Szellemet. Az volt az Ő nevelője, igen, hogy felnevelje a gyermekeit. Rendben. Akkor honnan fogod tudni, hogy a Szent Szellem tudja azt? Ő emberi ajkakon keresztül szól. Honnan tudod, hogy az Igazat mondja? Amikor látod, hogy a Szent Szellem emberi ajkakon keresztül szól, amik pontosan az Igazságot szólnak minden egyes alkalommal, megjövendölik és az tökéletesen bekövetkezik, mint ahogy Sámuel mondta, akkor tudod, hogy az az Igazság. Ez helyesen jön. Mert Isten azt mondta: „Ha szól, és amit mond, az nem történik meg, ne hallgass órá, mert nem vagyok vele. De ha igen, nos, akkor hallgass rá, mert Én vele vagyok.” Értitek? Itt van. Így teszi Ő.

160 Így aztán Ő elmegy. Nos, mit gondoltok, mit mondana az a Tanító, ha fel kellene mennie az Atyához? Azt mondaná: „A gyermekeid szörnyen viselkednek. Én mondom Neked, a fiad, hát, ő egy csirkefogó. Egy mihaszna, soha nem láttam még ilyen embert! Ó, tudod mit csinál? És a lányod! Ó, hát nem tudom, hogy mit fogsz vele kezdeni. Hmm. Nos, tudod, mit? Pont úgy néz ki, mint aki... Úgy ki van festve, mint azok a lányok odaát. Filiszteus. Igen, Uram, pont úgy akar viselkedni, mint ők.”

„Az Én lányom?”

161 „Igen, a Te lányod.” Ezt kell mondania a Szent Szellemnek a gyülekezetről manapság. Nem csoda, hogy nincs ébredésünk. Értitek? Na most, ez az igazság.

„Mi van a fiaddal? Nos? Ugyanaz.”

„Micsoda?”

162 „Nos, tudod, mindig azt mondtad, hogy azokat a bárányokat ott kell legeltetni, fenn, azon a legelőn, azon a bárány eledelen ott fent. Igen, tudod, mit csinált? Levitte őket a dudva közé. Egyszerűen levitte őket oda és otthagya őket mind abban a völgyben és hagyja őket ott heverni a dudva között, eszik azt az öreg fűzfát és olyan gyengék, hogy alig tudnak onnan kikeveredni.” Ezek püspökök és pásztorok, akik tagadják annak az Erejét. „Nos, elmondom neked az igazságot. Soha életemben nem láttam még ilyen

ideges bárányokat.” Neki nem tetszik ez. Nem. „És tudod mit? Azok a tehenek ott fent, tudod, azt mondtad, hogy egyék azt a lucernát ott fent, tudod, hogy szép kövérek legyenek.”

„Igen.”

„Tudod, hogy mit ad nekik?”

„Nem.”

163 „Azt a régi vasfüvet. [Észak Amerikában őshonos, mérgező gyomnövény – a ford.] Igen. Ráveszi őket, hogy csatlakozzanak társadalmi körökhöz, meg minden. Életedben nem láttál még hasonlót. Soha az életben nem láttál még ilyet. Tudod, mit csinál? Megy dülleszkedve, miközben egy nagy szivart szív. Vele van a felesége, rövidnadrágot hord, mint azok a filiszteusok ott kint. Igen.” Ilyen üzenetet kell vinnie a Szent Szellemnek manapság a gyülekezetről. Nos, mit gondoltok erről?

164 Ez a fiúvá fogadás. Mit csinált Ő? Eleve elrendelt bennünket a fiúvá fogadásra. Nekünk adta a Szent Szellemet. De várj egy percet, fiúvá fogadás. Erről beszélünk most. A fiúvá fogadás!

165 „Nos, tudod, mit csinál? Eljött a püspök, a múltkor és azt mondta neki... Tartott egy kis gyógyító szolgálatot ott lent, és eljött a püspök. Valaki, egy testvér eljött, és imádkozott a betegekért, és azt mondta neki: „Hagyd ezt abba!”

„Ó, igen, püspök atyám, úgy fogok tenni.”

„Ne működj vele együtt!”

„Ó, nem, püspök atyám, biztos, hogy nem.”

166 „És itt jövők én, elmondom neki az Igazságot az Igédből: 'Látod, itt van!' Elolvasom neki a Te törvényeidet, hogy pontosan mit tegyen, és nem hallgat azokra. Azt mondja: 'Ó, az egy másik kor számára volt, egy másik fiúnak, valami más időben. Ez nem nekem szól.'” Tessék. Ez az igazság, barátom. Na most, nem látjátok, hogy hol mulasztja el a gyülekezet az elhelyezését, hogy miért nincs ébredésünk, hogy miért nem mennek a dolgok? Ez itt van lefektetve.

167 Józsué azt mondta: „Gád, azt szeretném... A te helyed pontosan itt van a tervrajz szerint. A te helyed itt van, pontosan itt. Menj oda, Gád és maradj ott! Benjámín, te menj pontosan ide le! És most ti mind maradjatok távol a filiszteusok határától!” És Józsué visszajön, és mindenhol ott vannak a filiszteusok között, nagy mulatságot tartanak, úgy táncolnak, és az asszonyok mind ki vannak festve, táncolnak és jól érzik magukat. És Józsué megvakarja a fejét és azt mondja: „Na, most mi legyen?” És pontosan ez történik most. Nem mindenkivel, hála Istennek, nem mindegyikkel, de túl sokkal. Rendben.

168 És akkor mi történik? Ez az, ami történt. El tudjátok képzelni, hogy az az Ember, a Szent Szellem elpirul az Atya előtt, hogy ezt kell mondania? Jó ég! „Én mondtam neki, de

nem hallgat Arra. Én elmondtam neki és hagytam, hadd olvassa pont ott, abban a Könyvben. Vettem egy kis szolgálót, aki eljött és bemutatta neki, hogy Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. És tudod mit? Hagyta, hogy azok közül a kecskepásztorok közül jöjjön valaki és mondja neki azt, hogy ez egy másik korszakra szól. Érted? És neki olyan rossz szaga volt, amikor odaért, annyira kecskeszaga volt, tudod, cigaretta és tudod, ilyen dolgok. Olyan rossz szaga volt, amikor eljött ide. Érted? De én mondom Neked, annak a kecskepásztornak olyan sok kitüntetése volt, hogy ha leírnád a nevét az újságba (a gyászjelentésbe), akkor a fél lapot betöltenék a titulusai. Igen, uram, biztos, hogy szeretik őt azon a vidéken, de én mondom neked, hogy ő biztosan nem tudja, hogyan etesse a bárányokat. Ez az első dolog ezzel kapcsolatban. Egyszerűen nem hallgat rám.” – mondja a Szent Szellem. „Próbáltam elmondani neki, hogy Te ugyanaz vagy tegnap, ma és mindörökké, de egyszerűen nem felel meg neki. A legnagyobb gyáva, akit az életben valaha is láttam. És a gyülekezet megtette őt előljáróvá, püspökké és ilyenek. Minden ember hallgat rá. Aztán tudod mit? Veszik azokat... Veszik ott azt a régi kis dolgot, amit úgy hívnak, hogy *televízió*. Bekapcsolod azt a régi kis dolgot és jönnek azok az asszonyok és úgy viselkednek, mindenféle fél-ruhákban. És tudod, a lányaid közül sokan...”

„Ó biztosan nem!” Látjátok?

169 Azt mondja: „De, bizony. Azt teszik. Hm. Néhányan közülük kiáltanak ébredésért, Atyám. Néhányan közülük igazán akarják. Néhányan közülük igazán helyesen járnak, néhányan közülük annyira helyesen állnak azon az Igén, ahogy csak tudnak. De mások... Nem tudom, mit csináljak, ők olyan messze vannak ott kint. Tudod, mit csinálnak a többiek? Kicsúfolják őket. Azt mondják: 'Ők csak egy rakás örült.'”

„Hát ez eléggé elszomorít Engem.”

170 De most változtassunk a képen! Most az Atya... A fia egy jó fiú. Az Atya ott van, itt a Tanító, a Szent Szellem. És itt jön a Szent Szellem, azt mondja: „Én el fogok menni...” Azt mondja a Tanító: „Én...”

171 A gyermek azt mondja: „Én egyenesen Veled fogok járni. Pontosan Teveled fogok menni.”

„Ó, a hegy borzalmasan magas, fiam.”

172 „Pontosan Veled fogok menni. Bízom Benned. Ha elkezdek fáradni, Ő fel fogja emelni a kezemet és megtart engem.”

„De oroslánok vannak ott fent a hegyen.”

173 „Nem számít, amíg Te a közelben vagy, cseppet sem számít. Én pontosan Veled fogok járni.”

„De ott problémák vannak, csúszós sziklák vannak.”

174 „Nem érdekel, amíg Te fogod a kezemet, én pontosan Veled fogok járni. Szorosan Veled fogok járni.”

„Ó, tudod mit? Az Apukád pont ugyanezt tette, látod. Ez jó. Igen, uram.”

175 Felmennek oda a hegytetőre. „Ó!” – azt mondja. „Tudod mit, Atyám? Az alma nem esett messze a fájától. Ő teljesen, pont olyan, mint Te. Minden Szóra, amit kimondtál, ő *áment*-t mond. Odalapoztam vele a Bibliában a múltkor, ahol azt mondja: 'Jézus Krisztus ugyanaz, tegnap ma és mindörökké.' Tudod mit mondott? Felkiáltott, felemelte a kezeit és azt mondta: 'Halleluja! Ámen!' Ó! És tudod, ahol azt mondja a Te Igéd, tudod, amikor azt mondtad: 'aki hisz Bennem, amiket Én cselekszem, ő is tenni fogja.'”

176 „Igen, emlékszem, amikor ezt írtam a fiamnak. Igen, emlékszem, hogy ezt írtam.

177 „Ó, amikor ezt meglátta, csak felkiáltott, föl-le ugrált és kiabált: 'Halleluja! Uram, vedd ki belőlem teljesen a világot! Tegyéél engem ilyenné!' Igen, Uram. És mindezek a dolgok, amiket tesz!”

178 „Ó!” – mondja az Atya. „Örülök ennek a fiúnak. Ez egy jó fiú. Rendben. Tartsd rajta a szemedet egy pár évig, lássuk, hogyan halad és hogyan fejlődik!” Egy idő után eltelik néhány év. „Hogyan boldogul?”

179 „Ó, jó ég! Ő még növekszik is a kegyelemben. Jó ég! Ő egyszerűen... Odaáll a munkába. Én mondom Neked, ő igazán... Nos, veszi azokat a bárányokat, pont úgy kezeli őket, ahogy Te teszed. Ő soha nem ad nekik hínárt. Soha nem ad nekik vasfüvet. Amikor eljönnek és azt mondják: 'szeretnénk csatlakozni a gyülekezethez', azt mondja nekik: 'Fogjátok be a szátokat! Nektek arra nincs szükségetek. Nincs. Amire szükségetek van, az, hogy *Térjete meg, keresztelkedjete meg mindannyian Jézus Krisztus Nevében bűneitek bocsánatára, és veszitek a Szent Szellem ajándékát.*' Igen, Uram, ezt mondta.”

„Ó, igazán ezt mondja?”

„Igen, Uram, biztosan.”

„Nos, Én pontosan így írtam meg Azt.”

„Ő pontosan így mondja. Hm. Igen, Uram.”

180 „Néhányuk azt mondta: 'Maradjatok Jeruzsálem városában, amíg erővel ruháztattok fel Fentről. Mikor eljön rátok a Szent Szellem, tanúim lesztek Jeruzsálemben, Júdeában, Szamáriában és a föld végső határáig.' Amikor ezt olvasta, felkiáltott: 'Halleluja, erre van szükség!' Tudod, hogy mit csinál? Egyszerűen pontosan Odaviszi őket, amíg meg nem kapják, ez minden, egészen addig velük marad.

181 „És amikor elkezdenek akadékoskodni, azt mondja: 'Hó-hó-hó, várjatok egy percet, várjatok egy percet! A kecskék viselkednek így, nem a bárányok.' Látod? Ó, néha egy kicsit neheztelnek őrá, de vállon veregeti őket egy kicsit és azt mondja: 'Várjatok egy

percet! Sh-sh, sh-sh, sh! Minden rendben.' Igazán tudja, hogyan kell kezelni azokat a bárányokat. Igen, Uram, én mondom neked."

182 „Tudod mit? Láttam, hogy ez-és-ez az érsek azt mondta neki, hogy nem jöhet ébredési alkalmat tartani ebben a városban. De tudod, én valahogy úgy vezettem őt és azt mondtam: 'Menj el akkor is!' Látod? 'Hívd vissza ezeket a kazettákat és ne engedd, hogy kimenjenek!' Akkor is mentünk! Elmentünk itt ezekbe a városokba és azt mondták: „Nem fogjuk támogatat...”

183 „És tudod, az ördög odament és azt mondta: 'Fogadok, hogy távol tudom tartani őt attól a várostól.' Azt mondtam: 'Nem tudod megtenni. Ha azt mondom neki, hogy menjen, akkor menni fog. Lefogadom, hogy menni fog.' 'Nem, nem, nem, nem. Én majd megmondom neki. Oda fogok menni és azt mondom: „És most ügynökeim, mindannyian gyűljetek össze! Nem akarnátok semmit ebből a régi fanatizmusból ott lent, mindez a régi isteni gyógyítás, és ez a régi Szent Szellem dolog. Az elmúlt az apostolokkal évekkel ezelőtt. Tudjátok az nem jó, az ott odaát.”' Próbálna nekik olyan régi vasfüvet és minden olyasmit adni. Ők...”

184 „De tudod, ő akkor is elment, egyenesen odament. Elment egyenesen oda és elkezdett lucernát dobálni. És tudod mit, azok a bárányok elkezdtek enni és elkezdtek úgy meghízni, amennyire csak lehet. Igen, Uram. Mialatt voltak gyógyulásaik és összejöveteleik, tudod, sokan azok közül a fiatalok közül elkezdtek... Nos, látták, hogy kaptak egy nagy csomó szénát és lucernát. Tudod, hogy mit csináltak azzal? Az annyira jó volt, hogy elkezdtek szaladni a szomszédokhoz és azt mondták: 'Kóstoljátok meg ezt! Kóstoljátok meg ezt! Kóstoljátok meg ezt!' Látod, az a légkör, amit ők megkóstoltak, pont olyan volt, mint ez éppen itt. Itt van, éppen itt. Éppen itt van, látod. 'Csak térjete meg mindannyian, keresztelkedjete meg Jézus Nevében, és veszite a Szent Szellemet. Ez mindazoknak van, akik akarják, csak hadd jöjjenek. Hadd jöjjenek és lássák, hogy mit mond a Biblia.' És egyszerűen csak remekül érzik magukat ott lent."

185 „Ó, ez az én fiam! Ez az én gyermekem. Nos, gondolod, hogy ő már elég érett?"

186 „Igen, biztosan” – mondja a Szent Szellem. „Adtam neki próbákat. Ó, hát én próbára tettem *így*, én próbára tettem *úgy*. Én a földre vettem őt egy betegség által. Megtapostam, hagytam, hogy az ördög csináljon vele bármit, amit csak tud, ő egyből újra fölkelt. Akkor is ugyanúgy jött. Látod, újra talpon van. Beteggé tettem és *amazt* tettem. Kórházba vettem. Kivitettem *amoda*, *ezt* tettem és *azt* tettem. Ellene fordítottam a feleségét, ellene fordítottam a szomszédait, mindent ellene fordítottam. Ez egyáltalán nem számított semmit. Azt mondta: 'Ha meg is öl engem, akkor is bízom Benne.' Megöltem a családját. Elvettem *ezt* és tettem *ezt* és *azt* és *amazt*, és tettem mindezeket a dolgokat. Mégis egyből felkelt: 'Még ha meg is öl engem, akkor is szolgálom Őt! Ő az enyém!'"

187 „Ó! Nos, hát azt hiszem, ki kellene hívnunk valahová, egy különleges kis helyre, egy fiúvá fogadást tartani.”

188 Na most, amikor az Atya az Ószövetségben megértette, hogy a fia eljutott egy korra és beérett a fiúvá fogadásra. Befogadásra! Ők született gyermekek, de akkor már fiak. De soha nem lesznek több mint csak egy gyermek, csak egy hétköznapi fiú, addig, amíg be nem érnek, hogy megmutassák, hogy kik ők. Azután, kihívja őt akkor.

189 Most itt vagyunk, gyülekezet. Készen álltok? Most egy kicsit későre jár, mindenki harapjon bele az ujjába, rázza fel magát, és kapja össze magát csak egy pillanatra. Értitek? Most el fogjuk helyezni a gyülekezetet. Amikor a gyülekezet eljut arra a helyre, Ő azt mondja: „Manassé, te ide tartozol. Efraim, te oda.”

190 És aztán az atya kiviszi őt egy bizonyos helyre, és felállítja egy magas helyre *így* és van egy ünnepség, és mindannyian köré gyűlnek. És azt mondja: „Szeretném, hogy mindenki tudja meg, hogy ő az én gyermekem és én befogadom a fiamat. És akarom, hogy mindenki tudja, hogy mostantól fogva az ő neve... Felöltöztetem őt egy különleges ruhába. Azt akarom, hogy tudjátok, hogy az ő neve ugyanolyan jó bármilyen csekken, mint az én nevem. Ő az én gyermekem. Befogadom őt a családomba, habár a fiam volt, mióta megszületett. Azóta a fiam, mióta megkapta a Szent Szellemet. De most elhelyezem őt egy felhatalmazásba. Akit ő felfogad, az fel van fogadva, akit kirúg, az ki van rúgva.”

191 „Bizony, bizony mondom nektek, ha azt mondjátok ennek a fának, azt mondjátok, ennek a hegynek: 'mozdulj' és nem kételkedtek a szívetekben, hanem hiszitek, hogy amit mondtatok, az megtörténik, akkor meglesz nektek az, amit mondtatok.” Értitek? Tessék, itt van ez. Értitek? „Ő az Én fiam.” Hányan tudjátok, hogy a fiúvá fogadás, hogy a... Befogadták a fiút, miután bizonyította... Bárki, aki valaha olvasta a Bibliát... A fiú elhelyezése.

192 Isten ugyanezt tette az Ő Fiával, amikor felvitte Jézust a megdicsőülés hegyére. Felvitte oda Pétert, Jakabot és Jánost, ez három tanú a földről. Ott volt Jézus, Mózes és Illés és Isten, fent a hegyen. Ott álltak fent a hegyen és az első dolog, tudjátok, odanéztek, és Jézus meg volt dicsőülve őelőttük. Ugye így van? Hányan tudjátok, hogy ez a Szentírás? Mit csinált Ő? Felöltöztette a halhatatlanság köpenyébe. És azt mondta: „A ruhája fénylett, mint a Nap.” Ugye így van? És felhő takarta be őket, és Péter, János és ők arcra borultak. Odanéztek, és ott állt Mózes és Illés, és beszélgettek Vele. Mózes halott volt, eltemetve egy jelöletlen sírba 800 éve. Illést elvitték egy szekéren a mennybe 500 évvel azelőtt. Húha! De mégis ott voltak! Ott voltak és beszélgettek Vele. Látjátok, felvitte oda Jézust, hogy találkozzon velük, hogy lássa meg, hogy ez miről szól. Látjátok, ott megmutatta Neki ezeket a dolgokat. És ők beszéltek Vele, volt egy beszélgetésük Vele.

193 Azután amint Péter újra odanézett, Jézuson már nem volt ott a dicsőség. Csak Jézust látták és egy Hang szólt a felhőből, azt mondta: „Ez az én szeretett Fiam, Őt hallgassátok! Az Ő Neve most már ugyanolyan jó, mint az Enyém. Őt hallgassátok!” Ez az, a befogadott vagy elhelyezett fiak.

194 Tehát ez az, ahová Isten megpróbálja elhelyezni a pünkösdi gyülekezetet az Efézusi levélben. Látjátok? Értitek ezt? Zárnunk kell, mert kezd túl késő lenni, tudjátok, a kisgyerekek kezdenek álmosodni. Szerettem volna eljutni idáig, eddig a versig, de nem tudom megtenni, a tizenhármassal versig, látjátok, az utolsó rész: „elpecsételve az ígéret Szent Szellemével”. Vasárnap fogjuk ezt átvenni. Nézzétek, most, mi hoz be bennünket és hogyan vagyunk megtartva Ez által.

195 De most az „elhelyezés”, hogyan vagytok? Először beleszületsz a Királyságba a Szent Szellem által. Hányan tudjátok ezt? Rendben. A következő, hogy el vagy rendelve mire? Fiúvá fogadásra. Az micsoda? El vagy rendelve az elhelyezésre.

196 Ó, Scott testvérnő, azt hiszem, itt ülsz... Nem te voltál ott fent otthon a minap? Egy tanítás megy körbe valahol a világban, az ország különböző részein. Sokat hallottam erről, hogy Jézus a földön van, itt jár testben, Ő bejön és ezt teszi... Ez hazugság! Az Ő Szent Szellem van itt és próbálja elhelyezni a Gyülekezetét, rendbe hozni a Gyülekezetét és elhelyezni az Ígéret Földjén, hogy be tudjanak menni... hogy minden ellenséget ki lehessen űzni.

197 Manassé nem tudja elfoglalni az ő földjét. Nem tudok gyógyító alkalmat tartani, amikor a fele... Amikor kimegyek oda prédikálni a Jézus Krisztus Nevében való keresztséget és a háromság hívó testvér azt mondja: „Ó, ő csak egy régi *csak-Jézus* hívő.” Nem tudok elmenni hozzájuk, hogy legyen ott isteni gyógyítás, amikor a fele azt mondja: „Az isteni gyógyítás rendben van” – és sokan közülük élvezik az Úr csodáit és azt mondják: „Nos, hiszem, hogy Branham testvér egy próféta, de hadd mondjak neked valamit. Amíg a Szellem rajta van és működik a megítélés, ő az Úr szolgája, de a tanítása rothadt. Az nem jó.” Ki hallott már ilyen badarságról? Ez most Istentől van, vagy nem Istentől van. Így igaz. Ez vagy teljesen Isten, vagy semmi Istentől. Ez így működik. És hogyan lesz az meg nektek? Manassé nem tartja meg a helyét. Efraim nem tartja a helyét. Gád nem tartja a helyét. Benjamin nem tartja a helyét. Mindannyian kint szaladgálnak a filiszteusokkal és mind össze vannak keveredve. Hogyan leszünk elhelyezve? De mi mindannyian a Szent Szellemtől születtünk. Ugye így van? Mire születtünk? Eleve elrendelve... Miután megszülettünk, eleve el vagyunk rendelve a fiúvá fogadásra, hogy legyünk elhelyezve Krisztus Testében. Látjátok, hogy értem?

198 Mi Krisztus Teste? Néhányan apostolok, néhányan próféták, néhányan tanítók, néhányan evangélisták és néhányan pásztorok. Ugye így van? El vagyunk rá hívva. Másoknak van nyelvek ajándéka, nyelvek magyarázata, bölcsesség, ismeret, csodák,

csodák munkái, mindezek a különféle ajándékok. És most ők mit csináltak? Gyakorolták ezeket egy kicsit. Hogyan? Hagyták szabadon engedve, olyan módon, hogy nem is tudom mi. Az egyik felemelkedik, nyelveken szól, és a másik megy tovább, beszél: „Bla-bla-bla-bla-bla” Aha. A szolgáló prédikál, oltárhoz hívja az embereket és valaki feláll, elkezd nyelveken szólni: „Halleluja, dicsőség Istennek!” És ha a prédikátor történetesen tovább megy az üzenetével, mivel kenet alatt van, akkor az emberek azt mondják rá, hogy egy „öreg lecsúszott”. Látjátok, mert nincsenek megtanítva.

199 A Biblia azt mondja, hogy a próféták szelleme enged a prófétának. Isten nem a zűrzavar szerzője. Amikor én itt állok, vagy egy szolgáló itt, Isten kenete alatt, nem számít, hogy mennyire szeretnétek nyelveken szólani, maradjatok csendben, amíg Isten nem végzett itt. Aztán ha nyelveken szóltok, az nem lehet csak az Írások ismételtetése, mert Isten azt mondta, hogy ne használj hiábavaló ismétléseket. De az egy üzenet közvetlenül valaki számára. Kérdezzétek meg engem egyszer, mutassatok rá, hogy a Szent Szellem valaha is a megítélés alatt mondta volna valakinek, ismételtette volna az Írásokat újra és újra. Megmondta nekik azt, ami helytelen volt velük, valamit, amit tettek és valamit, amit meg kell tenniük, vagy valamit, aminek meg kell történnie vagy valami ilyesmi. Ugye így van?

200 Tehát így van ez a nyelveken szólással és a magyarázattal. Ha a gyülekezetben valaki nyelveken szól, és egy másik magyarázza azt, akkor az legyen így: Neville testvér feláll és nyelveken szól és ez a testvér itt ad egy magyarázatot, azt mondja: „Mondd el ennek az embernek, hogy tegnap ő kiment ide és tett valamit, amit nem kellett volna tennie. Most az orvos ma azt mondta neki, hogy rákos. Menj és tedd rendbe azt a dolgot, gyere vissza és jöjj rendbe Istennel!”

Az az ember azt mondja: „Igaz, ez az igazság.” Akkor Isten van veletek.

201 De hogyan fogjuk ezt így megtenni? Értitek? Ez csak „bla-bla-bla-bla”. Csak zagyvaság, akárhogy is, egyáltalán nincs a helyén. Akkor az... Látjátok, az efézusiakhoz írt levél próbálja... Látjátok, elmulasztották azt. Látjátok, hogyan mulasztották el? Mi eleve el vagyunk rendelve a fiúvá fogadásra! Most hányan értitek, hogy mit akarok mondani? Emeljétek fel a kezeteket! Fiúvá fogadás! Isten Szellemétől születünk, biztosan, vettük a Szent Szellemet és kiáltunk: „Abba Atya! Halleluja! Dicsőség Istennek!” Mi, így igaz, gyermekek vagyunk, de nem jutunk sehova. Nem tudjuk kivenni a filiszteusokat.

202 Nézzétek Billy Granham-et, ahogy ott áll. És az a mohamedán azt mondja: „Bizonyítsd be!”

203 Nézzétek Jack Coe-t, ott áll odaát. És az az ateista, a Krisztus Gyülekezete kezét fog azzal az ateistával ott kint, elfogadják a kezét. Kereszténynek kellene lenniük és kezét fognak egy olyan ördöggel, mint Joe Lewis. Egy szabadon gondolkodó, még Istent is

szidalmazza, és azt mondja: „Nincs is olyan dolog, hogy Isten, kezdjük azzal” és ilyesmik. És egy gyülekezet, ami magát Krisztus Gyülekezetének hívja, kezet fog vele és állást foglalnak Jack Coe testvér ellen. Hogyan fogunk tenni bármit is? És a pünkösdiek, sokan közülük ellene vannak, amikor minden prédikátornak a földünkön oda kellene állnia, vállalva ővele és azt mondani: „Istenünk, küldd le a Te Erődöt!” Látjátok, itt vagyunk, így nem lehetünk elhelyezve.

204 Efraim nem akar ott maradni. Az egyikük odamegy, úgy találjuk, hogy Manassé odamegy, azt mondja: „Ó, jó ég, az Úr adott nekem egy jó kukoricatermő földet!” És itt jön Gád, azt mondja: „Na most, várj egy percet! Nekem zabot kellene termesztenem, de én is kukoricát fogok termeszteni. Halleluja!” Értitek? Neked semmi közöd a kukoricához; vegyed a zabot, a zab a te részed, hogy azt termelj! Neked nem bárányokat kell terelned, amikor marhatartónak kellene lenned. Isten el akarja helyezni a Gyülekezetet, de mindannyian ugyanazt a dolgot akarják csinálni. „Halleluja!” Nem is beszélhetsz velük erről egy szót sem. Nem, nem. Nekik még mindig kecske természetük van: „De, de, de, de, de, de, de.” Látod, nem tudod megmondani nekik. Így igaz. Na most, ugye ez így igaz? És nem tudod elhelyezni a gyülekezetet. Értitek?

205 A gyülekezetnek eleve elrendeltnek kellene lenni a gyermekek befogadására, ahol az ember... Isten vehet egy embert és befogadhatja őt a családba és ad neki valamit. Először is, próbáljátok meg és nézzétek meg, hogy az helyes-e! A Biblia azt mondja, hogy próbáljátok meg a szellemeket. Ez az ember állít egy bizonyos dolgot, próbáljátok meg és nézzétek meg, hogy az helyes-e! Ha az helyes, akkor menjetek együtt azzal! Aztán mondjátok: „Urunk, küldj még valami mást!” Menjetek tovább, látjátok, csak menjetek tovább, amíg minden ember elfoglalja a helyét! Akkor látni fogjátok Isten gyülekezetét, amint kezd a helyére kerülni. Akkor aztán a filiszteusok elkezdenek meghátrálni. A rövidnadrágokat félreteszik, a hajukat megnövesztik, az arcukat megmossák, a cigaretták eltűnnek. Így igaz. Amikor a gyülekezet kezd az ő hatalmas Erejéhez jutni, amikor nekünk van Anániás és Safira is, és néhányan ezek közül. Igen, uram. Meg fogjátok látni, amikor az a szent Gyülekezet együtt áll az Ő Erejében, megfelelően elhelyezve, mint Istennek fiai, befogadva Isten családjába, egy erős Gyülekezet, amint ott áll az ő dicsőségében. Ó, ez az, amiért Ő eljön.

206 Látjátok, mennyire eltávolodtunk, testvérek? Még a Szentíráson sem tudunk összejönni. És bármilyen ember, bárki, aki nem látja a Bibliában a Jézus Krisztus Nevében való vízkeresztiséget, akkor ő vagy vak, vagy valami mentális baja van. Így igaz. És ezen megy a nagy harc.

207 Megmondom bárkinek, hogy hozzon nekem bármilyen íráshelyet, ahol valaki valaha is máshogyan volt megkeresztelve, mint Jézus Krisztus Nevében, az új gyülekezetben. Vagy ha meg volt keresztelve más módon, neki újra kellett

keresztelkednie Jézus Krisztus Nevében, hogy megkapja a Szent Szellemet. Gyertek és mutassátok meg nekem! Nincs ilyen. Nincs ilyen küldetés. Amikor Jézus azt mondta ott: „Menjetek azért és tanítsatok minden nemzetet, megkeresztelve őket az Atya, Fiú és Szent Szellem Nevében” – Atya, Fiú vagy Szent Szellem, egyik sem egy név, semelyik. Péter odafordult, pontosan tíz nappal később, azt mondta: „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus Nevében a bűnök bocsánatára.” És mindenhol a Bibliában...

208 És aztán itt néhányan meg lettek keresztelve valami más módon, ott lenn János által, csak megtérésre. Pál azt mondta: „Nektek újra kell keresztelkednetek. Nektek újra jönnötök kell.”

209 „Ó, de minket egy nagy szent ember, János keresztelt meg. Ő keresztelte meg Jézust.”

210 „Rendben, ez az Evangélium. Ez Isten Szelleme, ami ki lett nyilatkoztatva nekem. Én egy apostola vagyok az Úrnak, és ha egy mennyből való angyal jön, és valami mást prédikál...”

211 Hadd olvassam fel ezt! A Biblia azt mondja: „Ha egy angy...” Pál azt mondta: „Ha egy mennyből való angyal, bármi mást mond...” Egy püspök, érsek, pápa, felügyelő, bármi is lehet ő, „ha bármi mást prédikál Azon kívül, mint ami nektek prédikálva lett, legyen átok.” Nincs olyan... Nincs ilyen szokásunk. Nem uram. Nincs olyan dolog. Ti, mi... És aztán, látjátok, miért van az, hogy az emberek nem látják ezt? Miért van az, hogy az emberek nem hiszik ezt el? [Valaki azt mondja a hallgatóságból: „Eleve elrendelt.” – a szerk.] Látjátok? Valaki ott telibe találta, Gene. Eleve elrendelt, pontosan. Miért? „Mindaz, akit az Atya Nekem adott, (mit tesz?) jönni fog Énhozzám.” Mennyire így van! „Mindaz, akit az Atya Nekem adott, Hozzám fog jönni.” Mi a baj velem? Próbálom megtalálni... Itt van, rendben.

212 Csak hadd olvassam fel ezt a verset és aztán el fogom mondani nektek, amiket Pál, azokat a dolgokat, amiket... Ugyanaz az Üzenet, amit ma este prédikáltam, itt van, amit Pál mondott az eleve elrendelésről, a vízkeresztségről Jézus Nevében, a Szent Szellem keresztségről, a gyülekezet elhelyezéséről és így tovább. Itt van, amit mondott:

Csodálkozom, (mondja ezeknek a galatabelieknek) hogy attól, aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott ily hamar más evangéliumra hajlotok.

Más szavakkal; annyira szégyenkezem miattatok, hogy hagyátok, hogy valaki idejöjjön és elcsavarjon titeket Ettől.

Holott nincs más, de némelyek zavarnak titeket és el akarják ferdíteni a Krisztus evangéliumát.

Elferdíteni Krisztus igazi Evangéliumát.

213 De figyeljétek! Na most, emlékezzetek, Pál volt az, aki kényszerített minden személyt, aki nem Jézus Krisztus Nevében lett bemerítve, hogy jöjjön és merítkezzen be újra Jézus Krisztus Nevében. Hányan tudjátok, hogy ez az igazság? Hányan tudjátok, hogy Pál volt az, aki azt mondta, hogy ezek a titkok el voltak rejtve a világ megalapítása óta, és ki lettek jelentve számára, hogy eleve el vagyunk rendelve, hogy Isten fiai legyünk, a fiúvá fogadásra? Ez Pál volt. Nézzétek, mit mond itt:

De akár mi, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is néktek bármi más evangéliumot azon kívül, amit néktek hirdettünk, átkozott legyen.

214 Ne csak azt mondjátok, hogy „én nem értek egyet veled, uram.” Csak legyen átkozott! Hadd olvassam el a következő verset:

Amint előbb mondtuk, most is ismét mondom, ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, amit elfogadtatok, átok legyen.

215 Így igaz. Tehát testvér, testvérnő, ha ez Isten volt a múltkor, és én azt mondom, remélem, nem vagyok tiszteletlen, hogy elvitt engem, hogy lássam ezt a kis... Most izgatottá válok; remélem, hogy nem izgatottá válok, csak áldottnak érzem magam, mialatt prédikálok. Fellelkesedek és itt tartalak titeket, miközben tudom, hogy álmosak és fáradtak vagytok. De, ó én... Bárcsak tudnátok, mennyire szeretném, hogy odaát legyetek! Értitek? És amikor én... Még egyszer újra elmondom ezt, amikor én... Amikor Ő azt mondta... Azt mondtam: „Az lenne...”

Azt kérdezte: „Szeretnéd látni, hogy milyen a vég?”

216 És visszanéztem és láttam magamat, ahogy ott fekszem az ágyon. Biztosan elég régóta ismertek engem, hogy tudjátok, hogy az igazat mondom nektek. Szeretnék kérdezni tőletek valamit, mint ahogy Sámuel tette, mielőtt Saul felkente: „Mondtam-e valaha nektek valamit az Úr Nevében, azon kívül, ami igaz?” Ugye így van? Az mindig az igazság volt. Könyörögtem-e valaha nektek pénzért vagy bármi ilyesmiért? Nem. Látjátok, soha nem tettem. Tettem-e bármit azon kívül, hogy próbáltalak titeket a tőlem telhető legjobban Krisztushoz vezetni? Pontosan.

217 Tehát azt mondják rólam, hogy egy értelmi „telepata” vagyok, tudjátok egy túlérzékeny képzelgő. Természetesen ezeknek a dolgoknak is elő kell jönni, a Biblia mondta, hogy úgy lesz. Ahogy Jánnes és Jámbres szemben álltak Mózással, majdnem ugyanazt tették, mint Mózes, míg eljutottak egy szembesítéshez. Így igaz. De emlékezzetek, Jánnes és Jámbres nem tudott gyógyítani. Ők nem tudtak gyógyítani. Tudtak csapásokat hozni, de nem tudták azokat elvenni. Értitek? Így igaz. Isten a Gyógyító. Isten Szava marad igaz.

218 Én próbáltam őszinte lenni veletek. Próbáltam elmondani nektek az Igazságot. Én... 31 éven át itt álltam ennél a szószéknél, ki és be 31 évig és egy nap talán ettől a szószéktől megyek a Dicsőségbe. És már a feleségem, lányom, apukám, testvérem,

mindnyájan éppen odaát vannak eltemetve, drága barátaim. Néztam a koporsójukat és a virágokat, és tudom, hogy egy nap az enyém is ott lesz. Na most, ez az igazság. De őszintén, teljes szívemből, azt mondom nektek, úgy hiszem, hogy teljes szívemből az Úr Jézus Krisztus igaz Evangéliumát prédikáltam. Hiszem, hogy meg kell keresztelkednetek mindnyájatoknak Jézus Krisztus Nevében és venni a Szent Szellem keresztségét. És bármikor megteszitek, az örömet fog hozni nektek, békességet, hosszútűrést, jóságot, szelídséget, gyengédséget, türelmet, hitet.

219 És hogy a múltkor mi történt velem azon a reggelen, nem tudom. Nem tudom megmondani, hogy vajon még itt a testemben voltam és csak egy látomást láttam, vagy elvitt engem innen odaát. Nem tudom, nem tudom megmondani. Az egyetlen dolog, amit tudok, hogy mindig féltem a haláltól, az egy kis fullánk helye. De nem attól féltem, hogy Jézus nem jönne, hogy elvigyen engem. Tehát az nem ijeszt engem, mert attól nem félek, hanem az, hogy ha találkoznék veletek, úgy, mint csak egy öreg kis pára, ami repül keresztül a levegőn. De most már értem. Amikor láttam azokat az embereket, ők valóságosak voltak. És ők olyan emberek voltak, akik egyszer velem voltak itt a földön, még az első feleségem is. Ő nem a feleségem volt, a testvérnőm volt. Egyáltalán nem a férjének hívott, „drága testvéremnek” hívott. Ott nem volt szex, nem voltak olyan fajta érzések, az nem lehet; tökéletes volt, ez kedvesség, tökéletesség volt.

Tűnődöm, nem tudom, de azon tűnődöm, hogy ez volt-e az, amit ő akkor látott, mielőtt elhagyta a földet. Amikor odaát a kórházban volt, amikor hívtam és azt mondta: „Billy, te prédikáltál erről, beszéltél erről, de” – azt mondta – „de nem is tudod, hogy milyen ez.” Azt mondta: „Nekem többé nincs vágyam itt maradni.”

220 Azon tűnődöm, hogy vajon ez volt-e az, azzal az időse, szent emberrel, F. F. Bosworth testvérral, aki itt állt a szószéknél, aki prédikált velem a világ különböző részein. Az öreg F. F. Bosworth, szinte mindnyájan ismerték őt; Isten időse szentje. Két órával azelőtt... Nos, egy vagy két héttel azelőtt, hogy elment volna, elmentem hozzá, és ott feküdt majdnem 90 évesen. Öreg kis karjait kinyújtotta, a kopasz kis feje, fehér szakáll az arcán... Karjaimba vettem azt az időse embert és felkiáltottam: „Édesatyám, édesatyám, Izrael szekerei és lovasai!”

Mert ha volt valaha egy ember, aki Pünkösödöt képviselte, mint egy igazi apostol, akkor az F. F. Bosworth volt: tiszta, egyenes, igazi Evangélium, látjátok, ez volt Bosworth testvér. És amikor a karjaimban tartottam, felkiáltottam: „Édesatyám, édesatyám, Izrael szekerei és lovasai!”

221 Azt mondta: „Fiam, maradj a missziós mezőn! Hajts ki néhányat ezek közül a fiatal pártások közül a külföldi mezőkre, ha tudsz, mielőtt egy csomó fanatikusság eljutna oda! Vidd el nekik az igazi Evangéliumot, ami neked van, fiam!” Azt mondta: „A szolgálatod

még nem is kezdett el olyan lenni, mint amilyen lesz. Egy vadonatúj Branham vagy. Te még fiatal vagy, fiam.”

Azt mondtam: „Bosworth testvér, 48 éves vagyok.”

222 Azt mondta: „Te még el sem kezdted. Ne engedd, hogy ezek a fiatal pünkösdi prédikátorok odajussanak azzal a sok butasággal és megmérgezzék azt és vegyék a diplomatákat és az egész országot, hogy Ez ellen legyenek, mielőtt te odaérnél! Menj tovább, Branham testvér, menj azzal az Evangéliummal, ami van neked!” Azt mondta: „Hiszem, hogy te a mi Urunknak, Istenünknek egy apostola vagy prófétája vagy.”

223 Ránéztem, karjaimba vettem és megöleltem. Azt mondtam: „Bosworth testvér, szeretnék kérdezni tőled valamit. Mikor volt az életed legboldogabb ideje... pillanata... mindezen évek alatt, amikor prédikáltál?”

Azt felelte: „Pontosan most, Branham testvér.”

Azt kérdeztem tőle: „Tudod, hogy haldokolsz?”

Azt válaszolta: „Én nem tudok meghalni.”

Azt mondtam: „Mi... Miért mondod, hogy ez a legboldogabb idő számodra?”

224 Volt ott egy kis ajtó. Azt mondta: „Itt fekszem és afelé az ajtó felé nézek. Bármelyik percben eljöhét az, Akit szeretek, Akiről prédikáltam, Akiért kiálltam életem mindezen... Ő el fog jönni értem azon az ajtón keresztül, és el fogok menni Ővele.” Ránéztem, azt gondoltam, úgy néztem, mintha ő lenne Ábrahám, Izsák vagy Jákob.

225 Megfogtam a kezét és azt mondtam: „Bosworth testvér, mindketten ugyanabban az Istenben hiszünk, mi ugyanabban hiszünk. Isten kegyelméből prédikálni fogok, míg az utolsó lélegzet el nem hagyja a testemet. Hűséges leszek Istenhez, amennyire tudok. Nem fogok megalkudni az Evangéliumon, semmilyen oldalon és semmilyen helyen. Hűséges leszek, amennyire csak lehetek. Bosworth testvér, találkozni fogok veled egy jobb Földön, ahol nem leszel fiatal... vagyis nem leszel többé öreg, hanem fiatal.”

226 Azt mondta: „Ott leszel, Branham testvér, ne aggódj!”

227 És egy órával azelőtt, két órával azelőtt, hogy meghalt... körülbelül két hónappal később... Azt gondoltam, hogy ő akkor haldokolt, a feleségem és én elmentünk, hogy meglátogassuk, (mindig nagyra értékelte őt [nőnem – a ford.]) és aztán Mrs. Bosworth... És körülbelül két órája feküdt és aludt. Felült, körülnézett, felugrott az ágyból és azt mondta: „Édesanyám, hát, nem láttalak már évek óta! Apa! Jim testvér, nos, lássuk csak, az egyikük voltál azoknak, akit az Úrhoz térítettem, Joliet, Illinois államban.” Már 50 éve halott volt. Látjátok? Igen! Azt mondta: „Te ez-és-ez a testvérnő vagy. Igen, az Úrhoz vezettelek, a winnipegi összejövetelen. Igen. Nahát, ez-és-ez a testvérnő, nem láttalak már... Igen, te az Úrhoz jöttél ezen-és-ezen a helyen.” És két teljes órán keresztül kezét fogott azokkal, akiket az Úrhoz vezetett. Csak visszasétált a helyére, lefeküdt,

összekulcsolta a kezeit, és ennyi volt. Arra a Földre ment be F. F. Bosworth testvér, amit Jézus mutatott nekem a minap este? Ha igen, akkor ő ma este egy fiatalember ott. Isten nyugosztalja a lelkét. Hadd éljek mindig annyira hűségesen, hogy bemehessek arra a Földre, és hadd legyek egy olyan igaz szolgája Krisztusnak!

228 Én szégyellem az életemet. Szégyenkezem azelőtt... Ha vétkeztem előttetek, emberek, tartoztok azzal, hogy jöttök és elmondjátok nekem. Értitek? Én próbálok egyenesen élni mindenben, amit Isten megenged nekem az Ő kegyelméből. Értitek? De nézzétek, barátaim, ti tartoztok nekem azzal, hogy ha tudtok bármiről, ami helytelen az életemben, hogy jöttök és elmondjátok. És nézzétek, én tartozom nektek azzal, hogy ideállok és prédikálom az igaz Evangéliumot. Tartozom ezzel nektek, mert az az elvárásom, hogy látni fogom mindnyájatok arcát, mint fiatalember és fiatalasszonyok odaát a sorompó túloldalán. Csak egy lélegzetvétel van aközött, ahol most vagytok és a másik hely között. Nos, ez így van. Az ott van.

229 És minden kegyelem Istene, a Mennynek Istene, nem szentségtörően, de tisztelettel: „Apa”, azon a nagy napon, melyen be leszünk itt mutatva újra a földi testeinkben, hogy tudjunk inni és enni a földnek szőlőjéből és gyümölcséből... „Házakat fognak építeni, és nem más lakik azokban. Szőlőket fognak plántálni, és nem más eszik arról.” Értitek? Egy ember elülteti a szőlőt és a fia veszi át és aztán az ő fia és az övé. De nem ebben az esetben; ő fogja elültetni és annál marad. Látjátok, így igaz. Örökké ott leszünk. És legyen úgy, hogy azon a Földön hadd találkozzak mindnyájatokkal.

230 És tudom, hogy itt háromság-hívó szolgálókhoz is szólok. Testvéreim, én ezt nem azért mondom, hogy bántsalak titeket. Én is háromság-hívó vagyok. Hiszek a háromságban, Isten három tulajdonságában (Atya, Fiú, Szent Szellem), de nem három Istenben. Értitek? Hiszem, hogy van három tulajdonság, teljes mértékben, teljes szívemből: „Atya, Fiú és Szent Szellem”, de ez nem három Isten. Ez csak három tulajdonsága vagy Isten három tisztsége. Isten élt egyszer az Atyaságban, a Fiúságban és most a Szent Szellemben. Ez ugyanaz az Isten három tisztségben. És azok...

231 Atya, Fiú és Szent Szellem, az nem Isten Neve. Istennek van egy Neve, és az Ő Neve Jézus. A Biblia azt mondja: „A családot a Mennyben Jézusnak hívják, és a családot a földön Jézusnak hívják.” Így igaz. Tehát Istennek volt egy Neve, emberi Neve. Őt Jehova-jirének, Jehova-raphának hívták, ezek voltak az Istenségének a címei. De neki van egy Neve: Jézus! És ez Ő.

232 És igazán, testvéreim, ha nem értetek velem egyet, emlékezzetek, akkor is találkozni fogok veletek odaát. Értitek? Ott leszek veletek. Isten áldjon meg titeket! Szeretlek benneteket.

233 És szeretném, ha emlékezne a gyülekezet, hogy vasárnap reggel innen fogjuk folytatni és meg fogom próbálni, hogy ne tartsalak benneteket két óránál tovább, hogy

lehesse délutáni összejövetelünk, ha talán meg tudjuk tenni, és ha úgy csinálom, mint ma este, 10:30 van. Megbocsátotok? Barátaim, nem maradt már több időnk, kedveseim. „Kedveseimnek” hívlak titeket, mert azok vagytok. Ti a kedveseim vagytok. Tudjátok? Hadd... Van itt egy Íráshely, Pál azt mondja: „Féltelek titeket (az ő gyülekezetét) isteni féltékenységgel, mert eljegyeztelek titeket.” Tessék, ebben van. Ez az. „Mert eljegyeztelek titeket Krisztusnak, mint szeplőtlen szüzet.”

234 Na most, ha ez igaz volt akkor, azon a napon, azt mondta... Azok az emberek azt mondták nekem: „Jézus hozzád fog eljönni, és te fogsz Neki bemutatni minket”, mint szeplőtlen szüzet. „Az Ige által megítélve, amit prédikáltál nekik.” És nézzétek, én pontosan ugyanazt prédikálom nektek, amit Pál prédikált az ő gyülekezetének. Ha az ő csoportja bejut, akkor a miénk is be fog jutni, mert nekünk ugyanaz a dolog van meg. Ámen.

Hajtsuk meg a fejünket most, mialatt azt mondjuk: „Isten áldjon meg!” És most a mi drága szeretett pásztorunk, Neville testvér...
